

Uradni list

Evropske unije

L 372

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 49
27. december 2006

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

- ★ Sklep št. 1855/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi programa Kultura (2007–2013) 1
- ★ Direktiva 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (Kodificirana različica) 12
- ★ Direktiva 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem 19
- ★ Direktiva 2006/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trideseti spremembi Direktive Sveta 76/769/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov (perfluorooktan sulfonati) ⁽¹⁾ 32

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

SKLEP št. 1855/2006/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. decembra 2006****o uvedbi programa Kultura (2007–2013)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti prve alinee člena 151(5) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Bistveno je spodbujati sodelovanje in kulturne izmenjave, s čimer se zagotovi spoštovanje in spodbujanje kulturne in jezikovne raznolikosti v Evropi ter med evropskimi državljani izboljšati poznavanje drugih evropskih kultur in obenem poglobljati njihovo zavest o skupni evropski kulturni dediščini. Spodbujanje sodelovanja na kulturnem in jezikovnem področju ter raznolikosti tako prispeva k doživljanju evropskega državljanstva kot oprijemljive resničnosti, saj evropske državljanke spodbuja k neposrednemu sodelovanju v integracijskih procesih.
- (2) Dejavna kulturna politika, usmerjena v ohranjanje evropske kulturne raznolikosti in spodbujanja skupnih kulturnih elementov in kulturne dediščine lahko prispeva k boljši zunanji opaznosti Evropske unije.
- (3) Da bi državljani polno podpirali evropsko integracijo in pri njej tudi polno sodelovali, bi bilo treba bolj poudarjati njihove skupne kulturne vrednote in korenine kot ključni element njihove identitete in pripadnosti družbi, ki temelji na svobodi, pravičnosti, demokraciji, spoštovanju

človekovega dostojanstva in integritete, strpnosti in solidarnosti, ob polnem spoštovanju Listine o temeljnih pravicah Evropske Unije.

- (4) Bistveno je, da področje kulture prispeva svoj delež in igra ustrezno vlogo pri širšem evropskem političnem razvoju. Področje kulture je pomemben delodajalec in poleg tega obstaja tudi jasna povezava med vlaganji v kulturo in gospodarskim razvojem, od koder izhaja pomen krepitev kulturne politike na regionalnih in nacionalnih ravneh ter na evropski ravni. Skladno s tem, bi bilo treba okrepiti položaj kulturnih panog pri premikih v sklopu Lizbonske strategije, saj te panoge vse znatneje prispevajo k evropskemu gospodarstvu.
- (5) Prav tako je treba spodbujati aktivno državljanstvo in okrepiti boj proti izključenosti v vseh oblikah, vključno z rasizmom in ksenofobijo. Izboljšan dostop do kulture za čim širši krog ljudi je lahko sredstvo v boju proti socialni izključenosti.
- (6) Člen 3 Pogodbe določa, da si Skupnost pri vseh dejavnostih iz navedenega člena prizadeva odpraviti neenakosti ter spodbujati enakost moških in žensk.
- (7) Kulturni programi Kalejdoskop, Ariane, Raphael in Kultura 2000, določeni s sklepi št. 719/96/ES ⁽³⁾, št. 2085/97/ES ⁽⁴⁾, št. 2228/97/ES ⁽⁵⁾ in št. 508/2000/ES ⁽⁶⁾, so označili pomembne napredke pri izvajanju ukrepov Skupnosti na področju kulture. Tako so bile pridobljene pomembne izkušnje, zlasti s pomočjo vrednotenja teh kulturnih programov. Ukrepe Skupnosti na področju kulture je sedaj

⁽³⁾ Sklep št. 719/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. marca 1996 o uvedbi programa za podporo umetniškim in kulturnim dejavnostim z evropsko razsežnostjo (Kalejdoskop) (UL L 99, 20.4.1996, str. 20). Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom št. 477/1999/ES (UL L 57, 5.3.1999, str. 2).

⁽⁴⁾ Sklep št. 2085/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 1997 o uvedbi programa v podporo, vključno s prevajanjem, področja knjig in branja (Ariane) (UL L 291, 24.10.1997, str. 26). Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom št. 476/1999/ES (UL L 57, 5.3.1999, str. 1).

⁽⁵⁾ Sklep št. 2228/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. oktobra 1997 o uvedbi akcijskega programa Skupnosti na področju kulturne dediščine (UL L 305, 8.11.1997, str. 31). Sklep, kakor je bil razveljavljen s Sklepom št. 508/2000/ES (Rafael) (UL L 63, 10.3.2000, str. 1).

⁽⁶⁾ Sklep št. 508/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. februarja 2000 o uvedbi programa Kultura 2000 (UL L 63, 10.3.2000, str. 1). Sklep, kakor je bil nazadnje spremenjen z Uredbo Sveta (ES) št. 885/2004 (UL L 168, 1.5.2004, str. 1).

⁽¹⁾ UL C 164, 5.7.2005, str. 65.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2005 (UL C 272 E, 9.11.2006, str. 233), Skupno stališče Sveta z dne 18. julija 2006 (UL C 238 E, 3.10.2006, str. 18) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. oktobra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 11. decembra 2006.

treba racionalizirati in okrepiti ob upoštevanju rezultatov teh vrednotenj, rezultatov posvetovanj z vsemi zainteresiranimi stranmi in rezultatov dela evropskih institucij. V ta namen je torej treba pripraviti program.

tudi k zbiranju in širjenju informacij ter dejavnostim, ki imajo za cilj kar najbolj razširiti vpliv projektov na področju evropskega kulturnega sodelovanja in razvoja evropske kulturne politike.

- (8) Evropske institucije so večkrat jasno izrazile svoje stališče glede različnih področij, ki zadevajo kulturne ukrepe Skupnosti in izzive kulturnega sodelovanja; zlasti v Resoluciji Sveta z dne 25. junija 2002 o novem delovnem načrtu glede evropskega sodelovanja na področju kulture⁽¹⁾ in v Resoluciji z dne 19. decembra 2002 o delovnem načrtu za evropsko sodelovanje na področju kulture⁽²⁾, v resolucijah Evropskega parlamenta z dne 5. septembra 2001 o kulturnem sodelovanju v Evropski uniji⁽³⁾, z dne 28. februarja 2002 o izvajanju Programa Kultura 2000⁽⁴⁾, in z dne 22. oktobra 2002 o pomembnosti dinamike v gledališču in uprizoritvene umetnosti v razširjeni Evropi⁽⁵⁾, z dne 4. septembra 2003 o kulturnih pano-gah⁽⁶⁾, pa tudi z mnenjem Odbora regij z dne 9. oktobra 2003 o podaljšanju Programa Kultura 2000.
- (9) Svet je v svojih zgoraj navedenih resolucijah poudaril nujnost sprejetja bolj koherentnega pristopa h kulturi na ravni Skupnosti ter da je evropska dodana vrednost nujna in odločilna v okviru evropskega kulturnega sodelovanja, pa tudi splošni pogoj za ukrepanje Skupnosti na področju kulture.
- (10) Da bi postal skupni evropski kulturni prostor realnost za državljane Evrope, je treba spodbujati transnacionalno mobilnost kulturnih akterjev, nadnacionalno kroženje kulturnih del in izdelkov ter podpirati dialog in kulturne izmenjave.
- (11) Stališča institucij o potrebi po boljšem upoštevanju posebnih gospodarskih in socialnih značilnosti neavdiovizualnih kulturnih panog so izražena v sklepih Sveta z dne 16. novembra 2004 o delovnem načrtu za področje kulture (2005 – 2006), Resoluciji Evropskega parlamenta z dne 4. septembra 2003 o kulturnih panogah in mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o kulturnih panogah v Evropi z dne 28. januarja 2004. Poleg tega bi bilo treba v novem programu upoštevati pripravljalne ukrepe za sodelovanje v kulturnih zadevah, ki so se spodbujale v letih 2002 – 2004.
- (12) V tej zvezi je treba podpirati tesnejše sodelovanje med kulturnimi akterji in jih spodbujati k oblikovanju projektov večletnega sodelovanja ter jim tako omogočiti razvijanje skupnih dejavnosti, podpirati bolj usmerjene ukrepe s pravo evropsko dodano vrednostjo, simbolične kulturne dogodke in evropske organizacije za kulturno sodelovanje ter spodbujati k analizi izbranih tem evropskega pomena pa
- (13) Na podlagi Sklepa št. 1622/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o vzpostavitvi aktivnosti Skupnosti za dogodek Evropske prestolnice kulture za leta 2007 do 2019⁽⁷⁾ bi bilo treba temu projektu dodeliti več finančnih sredstev, saj je med Evropejci zelo prepoznaven in prispeva h krepitvi občutka pripadnosti skupnemu kulturnemu prostoru. V okviru tega projekta bi bilo treba pozornost nameniti vseevropskemu kulturnemu sodelovanju.
- (14) Podpreti bi bilo treba ustanove, ki delujejo v prid evropskemu kulturnemu sodelovanju in igrajo vlogo evropskih kulturnih „ambasadorjev“ ter se opirajo na izkušnje, ki jih je Evropska unija pridobila v okviru Sklepa št. 792/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o akcijskem programu Skupnosti za spodbujanje ustanov, ki so na evropski ravni dejavne na področju kulture⁽⁸⁾.
- (15) Program mora ob spoštovanju načela svobode izražanja prispevati k prizadevanjem Evropske unije pri spodbujanju trajnostnega razvoja in boju proti vsem oblikam diskriminacije.
- (16) Državam kandidatkam za vstop v Evropsko unijo in državam Efte, ki so članice Sporazuma EGP, bi morala biti dana možnost sodelovanja v programih Skupnosti v skladu s sporazumi, sklenjenimi s temi državami.
- (17) Evropski svet je na zasedanju dne 19. in 20. junija 2003 v Solunu sprejel „Agendo za Zahodni Balkan: na poti k evropski integraciji“ in določil, da bi programi Skupnosti morali biti odprti tudi za države v procesu stabilizacije in pridruževanja na podlagi okvirnih sporazumov, podpisanih med Skupnostjo in temi državami. Te države lahko, če želijo, v okviru proračunskih sredstev ali političnih prednostnih nalog sodelujejo v programu, lahko pa sodelujejo na bolj omejen način, na osnovi dodatnih sredstev in posebnih postopkov, dogovorjenih med zadevnimi stranmi.
- (18) Program bi moral omogočati tudi sodelovanje z drugimi tretjimi državami, ki so s Skupnostjo podpisale sporazume, v katerih je zajeto tudi področje kulture, pod pogoji, ki jih je treba še določiti.
- (19) Za povečanje dodane vrednosti ukrepov Skupnosti je treba zagotoviti celovitost in komplementarnost ukrepov, ki se

⁽¹⁾ UL C 162, 6.7.2002, str. 5.

⁽²⁾ UL C 13, 18.1.2003, str. 5.

⁽³⁾ UL C 72 E, 21.3.2002, str. 142.

⁽⁴⁾ UL C 293 E, 28.11.2002, str. 105.

⁽⁵⁾ UL C 300 E, 11.12.2003, str. 156.

⁽⁶⁾ UL C 76 E, 25.3.2004, str. 459.

⁽⁷⁾ UL L 304, 3.11.2006, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 138, 30.4.2004, str. 40.

izvajajo v okviru tega sklepa, in ustreznih drugih politik, ukrepov in instrumentov Skupnosti v skladu s členom 151 (4) Pogodbe. Še zlasti bi bilo treba paziti, da bodo ukrepi Skupnosti na področjih kulture in izobraževanja povezani z ukrepi, namenjenimi širjenju izmenjav najboljših praks in tesnejšega sodelovanja na evropski ravni.

(20) V zvezi z izvajanjem podpore Skupnosti bi bilo treba upoštevati poseben značaj področja kulture v Evropi in bi bilo treba poskrbeti, da bodo upravni in finančni postopki kolikor je mogoče poenostavljeni in prilagojeni ciljem, praksam in razvoju področja kulture.

(21) Komisija, države članice in točke za stike na kulturnem področju bi morale spodbujati sodelovanje manjših izvajalcev v projektih za večletno sodelovanje in organizacijo dejavnosti za zbliževanje potencialnih projektnih partnerjev.

(22) Program bi moral združiti posebne lastnosti in strokovno znanje kulturnih izvajalcev iz vse Evrope. Kjer je to potrebno, bi morale Komisija in države članice sprejeti ukrepe za obravnavanje nizke stopnje sodelovanja kulturnih izvajalcev v vsaki državi članici ali sodelujoči državi.

(23) V okviru sodelovanja med Komisijo in državami članicami je primerno zagotoviti stalno spremljanje in vrednotenje programa, da bi se omogočilo prilagajanje, zlasti glede prednostnih nalog pri izvajanju ukrepov. Ta vrednotenja bi morala vključevati tudi zunanje vrednotenje, ki ga opravijo neodvisne in nepristranske organizacije.

(24) Pri postopkih za spremljanje in vrednotenje programa bi bilo treba uporabiti cilje in kazalce, ki so specifični, merljivi, dosegljivi, ustrezni in časovno opredeljeni.

(25) Treba bi bilo izvajati primerne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter ukrepe za povračilo izgubljenih ali nepravilno dodeljenih ali porabljenih sredstev.

(26) Treba je določiti enoten instrument za financiranje in oblikovanje programa kulturnega sodelovanja z imenom „Program Kultura“, in sicer za obdobje od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013.

(27) Ta sklep določa finančna sredstva za celotno trajanje programa, ki predstavljajo v letnem proračunskem postopku prednostni referenčni okvir v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med

Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾.

(28) Ukrepe, potrebne za izvajanje tega sklepa, bi bilo treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.

(29) Ukrepe, potrebne za finančno izvajanje tega sklepa, bi bilo treba sprejeti skladno z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽³⁾ (v nadaljevanju: „finančna uredba“), in z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽⁴⁾.

(30) Ukrepi Skupnosti, ki se izvajajo na področju kulturnega sodelovanja, se dopolnjujejo z nacionalnimi in regionalnimi ukrepi. Ker ciljev tega sklepa, in sicer okrepitve evropskega kulturnega prostora, temelječega na skupni kulturni dediščini (nacionalna mobilnost kulturnih akterjev v Evropi, nadnacionalno kroženje umetniških in kulturnih del in izdelkov, medkulturni dialog), zaradi nadnacionalnega značaja države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepov, lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz istega člena ta sklep ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(31) Treba bi bilo sprejeti prehodne določbe za zagotovitev nemotenega prehoda med programi, ki jih določata sklepa št. 508/2000/ES in št. 792/2004/ES, na eni strani ter programom, ki ga določa ta sklep, na drugi –

SKLENILA:

Člen 1

Uvedba in trajanje

1. Ta sklep uvaja program Kultura, enoten večletni program za ukrepe Skupnosti na področju kulture, odprt za vsa področja kulture in vse kategorije kulturnih izvajalcev, (v nadaljevanju „Program“).

2. Program se izvaja v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013.

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽³⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 1248/2006 (UL L 227, 19.8.2006, str. 3).

Člen 2

Proračun

1. Finančna sredstva za izvajanje programa v obdobju iz člena 1 so 400 milijonov EUR.

2. Letna proračunska sredstva odobri proračunski organ v mejah finančnega okvira.

Člen 3

Cilji

1. Splošni cilj programa je z razvojem kulturnega sodelovanja med ustvarjalci, kulturnimi akterji in kulturnimi institucijami držav, ki sodelujejo v Programu, uveljaviti kulturni prostor, ki je skupen vsem Evropejcem in temelji na skupni kulturni dediščini, za spodbujanje zavesti o evropskem državljanstvu. Program je odprt za sodelovanje neavdivizualnih kulturnih panog, zlasti majhnih kulturnih podjetij, kjer imajo te panoge neprisrčen kulturni značaj.

2. Podrobni cilji Programa so:

- (a) spodbujanje transnacionalne mobilnosti kulturnih akterjev;
- (b) spodbujanje transnacionalnega kroženja umetniških del ter umetniških in kulturnih izdelkov;
- (c) pospeševanje medkulturnega dialoga.

Člen 4

Področja ukrepov

1. Cilji Programa se dosegajo z izvajanjem naslednjih ukrepov, kakor so opisani v Prilogi:

- (a) podpora kulturnim ukrepom:
 - projekti večletnega sodelovanja,
 - ukrepi za sodelovanje,
 - posebni ukrepi;
- (b) podpora ustanovam, dejavnim na področju kulture na evropski ravni;
- (c) podpora za analizo, zbiranje in širjenje informacij ter za dejavnosti, ki v največji možni meri širijo vpliv projektov na področju evropskega kulturnega sodelovanja in razvoja evropske kulturne politike.

2. Ti ukrepi se izvajajo v skladu z določbami iz Priloge.

Člen 5

Določbe glede tretjih držav

1. Program je odprt za sodelovanje naslednjih držav:

- (a) države Efte, ki so članice EGP, v skladu z določili sporazuma EGP;
- (b) države kandidatke s predpristopno strategijo za pristop k Uniji v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji ter postopki za sodelovanje teh držav v programih Skupnosti, določenimi v okvirnih sporazumih;
- (c) države Zahodnega Balkana v skladu s postopki, ki so jih te države določile v skladu z okvirnimi sporazumi, ki določajo njihovo sodelovanje v programih Skupnosti.

Države iz tega odstavka polno sodelujejo v Programu, če so izpolnjeni zahtevani pogoji in zagotovljena dodatna sredstva.

2. V Programu lahko sodelujejo tudi druge tretje države, ki so s Skupnostjo sklenile sporazume o pridružitvi ali o sodelovanju, vključno s klavzulami o kulturnem področju, na osnovi dodatnih sredstev in posebnih postopkov, ki se jih določi.

Države Zahodnega Balkana iz odstavka 1(c), ki ne želijo izkoristiti polnega sodelovanja v Programu, lahko v Programu sodelujejo v skladu s pogoji iz tega odstavka.

Člen 6

Sodelovanje z mednarodnimi organizacijami

Program dopušča skupne ukrepe z mednarodnimi organizacijami, ki delujejo na področju kulture, kakor sta UNESCO in Svet Evrope, na podlagi skupnih prispevkov in ob upoštevanju pravil vsake institucije ali organizacije za uresničevanje ukrepov, navedenih v členu 4.

Člen 7

Usklajenost z drugimi instrumenti Skupnosti

Komisija zagotovi povezanost Programa z drugimi instrumenti Skupnosti, zlasti s tistimi, ki so povezani s Strukturnimi skladi in s področji izobraževanja, poklicnega usposabljanja, raziskav, informacijske družbe, državljanstva, mladine, športa, jezikov, socialne vključenosti, zunanjih odnosov EU in boja proti vsem oblikam diskriminacije.

Člen 8

Izvajanje

1. Komisija izvaja projekte Skupnosti, ki so predmet tega Programa, skladno s Prilogo.
2. Sprejmejo so naslednji ukrepi v skladu s postopkom iz člena 9(2):
 - (a) letni delovni načrt, vključno s prednostnimi nalogami, merili in postopki za izbiranje;
 - (b) letni proračun in razporeditev sredstev med različnimi ukrepi programa;
 - (c) postopki za spremljanje in vrednotenje Programa.
 - (d) finančna podpora, ki jo zagotovi Skupnost v skladu s prvo alineo člena 4(1)(a): zneski, trajanje, razporeditev in prejemniki.
3. Vsi drugi ukrepi, potrebni za izvajanje tega sklepa, se sprejmejo skladno s postopkom iz člena 9(3).

Člen 9

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je dva meseca.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
4. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 10

Točke za stike na področju kulture

1. Točke za stike na področju kulture, kakor so določene v oddelku I.3.1 Priloge, delujejo kot telesa, namenjena izvajanju širjenja informacij o Programu na nacionalni ravni, ob upoštevanju člena 54(2)(c) in (3) finančne uredbe.
2. Točke za stike na področju kulture spoštujejo naslednja merila:
 - (a) imajo zadostno število osebja z strokovnimi in jezikovnimi sposobnostmi, ki so potrebne za delo na področju mednarodnega sodelovanja;

- (b) imajo primerno infrastrukturo, zlasti kar zadeva informacijsko in komunikacijsko tehnologijo;
- (c) delujejo v upravnem okolju, ki omogoča zadovoljivo izvajanje nalog in preprečuje nasprotja interesov.

Člen 11

Finančne določbe

1. Finančna pomoč se izplača v obliki subvencij pravnim osebam. Subvencije se lahko v nekaterih primerih dodelijo fizičnim osebam v skladu s pogoji iz člena 114(1) finančne uredbe. Komisija lahko prav tako dodeli nagrade fizičnim ali pravnim osebam za ukrepe ali projekte, izvedene v okviru Programa. Glede na naravo ukrepov se lahko odobri pavšalno financiranje in/ali uporaba ponderiranih stroškov na enoto.
2. Komisija lahko glede na lastnosti upravičencev in značaj ukrepov odloči, ali se lahko upravičenci izvzamejo iz preverjanja strokovnih sposobnosti in kvalifikacij, potrebnih za uspešno izvedbo predlaganega ukrepa ali delovnega programa.
3. Nekatere dejavnosti Evropskih prestolnic kulture, določene v skladu s Sklepom št. 1419/1999/ES, lahko prejmejo subvencijo ali nagrado.

Člen 12

Prispevek k drugim ciljem Skupnosti

Program prispeva h krepitvi horizontalnih ciljev Skupnosti, in sicer zlasti s:

- (a) spodbujanjem temeljnega načela svobode izražanja;
- (b) prizadevanji za globljo ozaveščenost glede pomena prispevanja k trajnostnemu razvoju;
- (c) prizadevanji za širjenje medsebojnega razumevanja in strpnosti znotraj Evropske unije;
- (d) prispevanjem k preprečevanju vseh oblik diskriminacije, osnovanih na spolu, rasi ali etničnem poreklu, veri ali prepričanju, invalidnosti, starosti ali spolni usmerjenosti.

Povezanost in usklajenost med Programom in politikami Skupnosti na področju kulturnega sodelovanja s tretjimi državami bosta deležni še posebne pozornosti.

Člen 13

Spremljanje in vrednotenje

1. Komisija zagotovi redno spremljanje Programa glede na njegove cilje. Rezultati spremljanja in vrednotenja se upoštevajo pri izvajanju Programa.

Spremljanje zajema zlasti pripravo poročil iz odstavka 3(a) in (c).

Posebni cilji Programa se lahko na podlagi izsledkov poročil o spremljanju revidirajo v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe.

2. Komisija zagotovi redno zunanje in neodvisno vrednotenje Programa.

3. Komisija Evropskemu Parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij posreduje:

- (a) vmesno poročilo o oceni doseženih rezultatov ter o kvalitativnih in kvantitativnih vidikih izvajanja tega programa, in sicer najkasneje do 31. decembra 2010;
- (b) sporočilo o nadaljevanju izvajanja Programa, najkasneje do 31. decembra 2011;
- (c) naknadno poročilo o oceni, najkasneje do 31. decembra 2015.

Člen 14

Prehodne določbe

Ukrepi, ki se začnejo izvajati pred 31. decembrom 2006 na podlagi sklepov št. 508/2000/ES in št. 792/2004/ES se izvajajo do svojega zaključka v skladu z določbami teh sklepov.

Odbor, predviden v členu 5 Sklepa št. 508/2000/ES, se nadomesti z odborom, predvidenim v členu 9 tega sklepa.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourgu, 12. decembra 2006.

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

M. PEKKARINEN

PRILOGA

I. OPIS DEJAVNOSTI IN PRIREDITEV

1. Prvi sklop: podpora kulturnim ukrepom

1.1. Projekti večletnega sodelovanja

Program podpira trajnostne in strukturirane kulturne projekte sodelovanja za združevanje posebnih lastnosti in znanja kulturnih izvajalcev iz vse Evrope. Cilj te podpore je, da pomaga projektom sodelovanja v njihovi začetni fazi, fazi strukturiranja ali v fazi geografske širitve. Namen je, da se točke za stike spodbudi k oblikovanju trajnih temeljev in k doseganju finančne neodvisnosti.

Vsak projekt sodelovanja vključuje najmanj šest izvajalcev iz šestih različnih držav, ki sodelujejo v Programu. Njihov namen je zbrati različne izvajalce iz enega ali več sektorjev za različne večletne dejavnosti, ki so lahko sektorskega ali medsektorskega značaja, vendar pa morajo slediti skupnemu cilju.

Namen vsakega projekta sodelovanja je, da izvede vrsto strukturiranih večletnih kulturnih dejavnosti. Te dejavnosti se morajo izvajati prek celega obdobja financiranja s strani Skupnosti. Vključevati morajo vsaj dva od treh podrobno opredeljenih ciljev, določenih v členu 3(2). Prednost bodo imeli projekti sodelovanja, ki nameravajo razviti dejavnosti v skladu s tremi podrobno opredeljenimi cilji navedenega člena.

Projekti sodelovanja bodo izbrani glede na razpise v skladu s finančno uredbo. V tem smislu bo izbor med drugim temeljil na podlagi priznane strokovnosti soorganizatorjev na njihovem področju dejavnosti, njihovih finančnih in operativnih sposobnostih izvajanja predlaganih dejavnosti ter na kakovosti teh dejavnosti in stopnje, do katere ustrezajo splošnemu cilju in podrobnim ciljem Programa, ki so določeni v členu 3.

Projekti sodelovanja morajo temeljiti na sporazumu o sodelovanju, to je na skupnem dokumentu, ki ima pravno obliko ene od sodelujočih držav in ki ga podpišejo vsi soorganizatorji.

Pomoč Skupnosti ne sme presegati 50 % proračuna projekta in se postopno zmanjšuje. Ne sme presegati 500 000 EUR na leto za vse dejavnosti projektov sodelovanja. Ta pomoč bo dodeljena za obdobje treh do petih let.

Za ponazoritev: približno 32 % celotnega proračuna, dodeljenega Programu, se nameni tej vrsti pomoči.

1.2. Ukrepi za sodelovanje

Program podpira ukrepe kulturnega sodelovanja sektorskega ali medsektorskega značaja med evropskimi izvajalci. Prednost bosta imeli ustvarjalnost in inovativnost. Ukrepi, namenjeni preučevanju možnosti za sodelovanje, ki bi se razvilo za daljše obdobje, se bodo še posebej spodbujali.

Vsaka ukrep je načrtovan in izveden v sodelovanju z najmanj tremi kulturnimi izvajalci iz treh različnih sodelujočih držav, ne glede na to, ali ti izvajalci prihajajo iz enega ali več sektorjev ali ne.

Ukrepi se izberejo na podlagi razpisov v skladu s finančno uredbo. V tem okviru bo izbor med drugim temeljil na priznani strokovnosti soorganizatorjev, njihovih finančnih in operativnih sposobnostih izvajanja predlaganih ukrepov, kakovost teh ukrepov in stopnji, do katere ustrezajo splošnemu cilju in podrobnim ciljem Programa, ki so določeni v členu 3.

Pomoč Skupnosti ne sme presegati 50 % proračuna projekta. Ne sme biti manjša od 50 000 EUR in ne višja od 200 000 EUR. Ta pomoč bo dodeljena za obdobje največ 24 mesecev.

Pogoji, določeni za te ukrepe glede najmanjšega števila izvajalcev, ki se zahteva za predstavitev projekta, ter najnižjega in najvišjega zneska pomoči Skupnosti, se lahko prilagodijo glede na posebnosti literarnega prevajanja.

Za ponazoritev: približno 29 % celotnega proračuna, dodeljenega Programu, se nameni tej vrsti pomoči.

1.3. Posebni ukrepi

Program podpira tudi posebne ukrepe. Ti ukrepi so posebni, ker imajo znaten obseg in področje delovanja, imajo pomemben vpliv na narode Evrope ter prispevajo k boljšemu zavedanju pripadnosti isti skupnosti, vplivajo pa tudi na zavedanje o kulturni raznolikosti držav članic ter pomagajo pri medkulturnem in mednarodnem dialogu. Vključevati morajo vsaj dva od treh podrobno opredeljenih ciljev, določenih v členu 3.

Ti posebni ukrepi prispevajo tudi k večji opaznosti ukrepov Skupnosti na področju kulture, tako znotraj meja Evropske unije kakor tudi zunaj njih. Prav tako prispevajo h krepitvi vsesplošne ozaveščenosti glede bogastva in raznolikosti evropske kulture.

Znatna podpora bo dodeljena tudi „kulturnim prestolnicam Evrope“, za pomoč pri izvajanju dejavnosti, ki poudarjajo evropsko opaznost in vseevropsko kulturno sodelovanje.

Posebni ukrepi lahko vključujejo tudi podeljevanje nagrad, kolikor gre za izpostavljanje umetnikov, del ali kulturnih ali umetniških dosežkov ter prizadevanja za njihovo prepoznavnost izven državnih meja, in s tem za spodbujanje mobilnosti in izmenjav.

Podpora v tem okviru se lahko dodeli tudi za sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, kakor je predvideno v členu 5(2) in členu 6.

Zgoraj navedeni primeri ne sestavljajo zaključenega seznama ukrepov, ki so upravičeni za pridobitev podpore v okviru tega podsklopa Programa.

Postopki izbora posebnih ukrepov bodo odvisni od posameznega ukrepa. Financiranje se odobri na podlagi razpisov, razen v primerih, ki se nanašajo na člena 54 in 168 finančne uredbe. Upoštevalo se bo tudi dejstvo, do katere mere vsak ukrep ustreza splošnemu cilju in posebnim ciljem Programa iz člena 3 tega sklepa.

Pomoč Skupnosti ne sme presegati 60 % proračuna projekta.

Za ponazoritev: približno 16 % celotnega proračuna, dodeljenega Programu, se nameni tej vrsti pomoči.

2. Drugi sklop: podpora ustanovam, dejavnim na kulturnem področju na evropski ravni

Ta podpora ima obliko subvencij za poslovanje, s katero se sofinancirajo odhodki povezani s stalnim delovnim programom ustanove, ki uresničuje cilj splošnega evropskega pomena na področju kulture ali cilj določene politike Unije na tem področju.

Določi se, da bodo subvencije dodeljene na osnovi letnih razpisov za predloge.

Za ponazoritev: približno 10 % celotnega proračuna, dodeljenega programu, se nameni temu sklopu.

Pomoč se lahko dodeli ustanovam, ki si za kulturno sodelovanje prizadevajo na enega od naslednjih načinov:

- izpolnjujejo predstavniško vlogo na ravni Skupnosti,
- zbirajo ali širijo informacije za lažje kulturno sodelovanje po vsej Evropski skupnosti,
- si na evropski ravni prizadevajo za povezovanje v mreže ustanov, dejavnih na področju kulture,
- se udeležujejo projektov kulturnega sodelovanja ali nastopajo kot ambasadorji evropske kulture.

Te ustanove morajo predstavljati pravo evropsko dimenzijo. V tem pogledu morajo izvajati svoje dejavnosti na evropski ravni, same ali v obliki raznih združenj, njihova zgradba (registrirani člani) in dejavnosti pa morajo imeti možnost vplivanja na ravni Evropske unije ali pa morajo pokrivati najmanj sedem evropskih držav.

Ta sklop je odprt za ustanove, ki podpora prejemajo v skladu z delom 2 Priloge I Sklepa št. 792/2004/ES, ter vse druge ustanove, ki so na evropski ravni dejavne na področju kulture, če dosegajo cilje, določene v členu 3 tega sklepa in upoštevajo roke in pogoje iz tega sklepa

Upravičenci do takšnih subvencij za poslovanje se izberejo s razpisom. To se izvede na podlagi ugotovitve, do katere mere program dela teles ustreza podrobno določenim ciljem iz člena 3.

Celoten znesek subvencije za poslovanje v okviru tega sklopa ne sme presegati 80 % dopustnih stroškov ustanove za leto, v katerem mu je dodeljena subvencija.

3. Tretji sklop: podpora za analize in za zbiranje in širjenje informacij ter za največje možno širjenje vpliva projektov na področju kulturnega sodelovanja

Za ponazoritev: približno 5 % celotnega proračuna, dodeljenega programu, se nameni temu sklopu.

3.1. Podpora za točke za stike na področju kulture

Nadalje je predvidena podpora točkam za stike na področju kulture za zagotovitev ciljno naravnane, učinkovitega širjenja praktičnih informacij o Programu. Te ustanove, ki delujejo na nacionalni ravni, se ustanovijo na prostovoljni podlagi skladno s členom 39 Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002.

Naloga točk za stike na področju kulture je:

- spodbujanje Programa,
- lažjanje dostopa do Programa in spodbujanje sodelovanja čim večjega števila strokovnjakov in kulturnih delavcev pri dejavnostih na področju kulture s pomočjo učinkovitega širjenja informacij in z razvijanjem ustreznih pobud za povezovanja v mrežo med samimi točkami za stike,
- zagotavljanje učinkovite povezave z različnimi institucijami, ki nudijo pomoč kulturnemu sektorju v državah članicah in tako prispevajo k dopolnjevanju med ukrepi Programa in nacionalnimi ukrepi pomoči,
- zagotavljanje informacij o drugih programih Skupnosti, ki so odprti za kulturne projekte, če je to potrebno.

3.2. Podpora za analize na področju kulturnega sodelovanja

Program podpira izvajanje študij in analiz na področju evropskega kulturnega sodelovanja in razvoja evropske kulturne politike. Cilj te podpore je povečanje obsega ter kakovosti informacij in podatkov za pridobitev primerjalnih podatkov in analize o kulturnem sodelovanju na evropski ravni, zlasti kar zadeva mobilnost ustvarjalcev in kulturnih akterjev, kroženje umetniških del, umetniških in kulturnih izdelkov ter medkulturni dialog.

V okviru tega sklopa se lahko podpora dodeli tudi za študije in analize, ki prispevajo k boljšemu poznavanju pojava transevropskega kulturnega sodelovanja in k ustvarjanju ugodnih pogojev za njegovo uspešnost. Še posebej bodo dobrodošli projekti, namenjeni zbiranju in analizi statističnih podatkov.

3.3. Podpora za zbiranje in širjenje informacij ter za največje možno širjenje vpliva projektov na področju kulturnega sodelovanja

Program podpira zbiranje in širjenje informacij in dejavnosti, ki imajo za cilj kar najbolj razširiti vpliv projektov, s pomočjo razvoja internetnega orodja, namenjenega potrebam kulturnih delavcev na področju vseevropskega kulturnega sodelovanja.

To orodje bi moralo omogočiti izmenjavo izkušenj in dobre prakse, širjenje informacij o zadevnem programu, pa tudi vseevropsko kulturno sodelovanje v širšem smislu.

II. UPRAVLJANJE PROGRAMA

Finančni okvir Programa lahko pokriva tudi stroške, ki se nanašajo na dejavnosti priprave, spremljanja, preverjanja, revizije in vrednotenja, torej dejavnosti, ki so neposredno potrebne za upravljanje Programa in realizacijo njegovih ciljev, zlasti stroške za študije, sestanke, dejavnosti informiranja in objave, stroške, povezane z informacijskimi omrežji, posvečenimi izmenjavi informacij, in vse ostale stroške administrativne in tehnične pomoči, ki so na voljo Komisiji pri upravljanju Programa.

III. NADZOR IN REVIZIJA

Za projekte izbrane v skladu s postopki, opisanimi v členu 11(2), bo vzpostavljen vzorčni sistem revizije.

Upravičenci do subvencije Komisiji omogočijo dostop do vse dodatne dokumentacije o izdatkih v obdobju petih let od datuma zadnjega plačila. Upravičenci do subvencije poskrbijo, da omogočijo Komisiji, če je to primerno, dostop do dodatne dokumentacije, ki je shranjena pri partnerjih ali članih.

Komisija lahko izvede revizijo uporabe subvencije neposredno prek lastnih uslužbencev ali prek katerega koli kvalificiranega zunanjega organa po svoji izbiri. Revizija se lahko opravi med celotnim trajanjem pogodbe in za obdobje petih let od datuma plačila salda subvencije. Če je potrebno, lahko rezultati teh revizij pripeljejo do odločb za izterjavo s strani Komisije.

Uslužbenci Komisije in zunanji sodelavci, ki jih pooblasti Komisija, imajo ustrezen dostop do pisarn upravičenca in do vseh informacij, vključno z informacijami v elektronski obliki, ki jih potrebujejo za izvajanje teh revizij.

Računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) imata enake pravice kakor Komisija, predvsem kar zadeva pravico do dostopa.

Za zaščito finančnih interesov Skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi je Komisija pooblaščenca, da v okviru Programa izvaja nadzor in pregled na kraju samem v skladu z Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽¹⁾. Če je to potrebno, OLAF izvede preiskave v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

IV. INFORMACIJSKE IN KOMUNIKACIJSKE DEJAVNOSTI TER DEJAVNOSTI, KI IMAJO ZA CILJ KAR NAJBOLJ RAZŠIRITI VPLIV PROJEKTOV

1. Komisija

Komisija lahko organizira seminarje, konference ali srečanja za olajšanje izvajanja Programa in prevzame dejavnosti, povezane z obveščanjem, objavo, širjenjem, in druge dejavnosti, ki imajo za cilj kar najbolj razširiti vpliv projektov, če je to primerno, pa tudi spremljanje in vrednotenje Programa. Takšne dejavnosti se lahko financirajo s pomočjo subvencij ali s postopkom javnih naročil ali pa jih organizira in financira neposredno Komisija.

2. Točke za stike

Komisija in države članice na prostovoljni podlagi organizirajo in krepijo izmenjavo informacij, ki so uporabne pri izvajanju Programa, s pomočjo točk za stike na področju kulture, ki delujejo kakor izvajalska telesa na nacionalni ravni v skladu s členom 54(2)(c) in (3) finančne uredbe.

3. Države članice

Brez poseganja v člen 87 Pogodbe lahko države članice po potrebi pripravijo podporne sheme za individualno mobilnost kulturnih akterjev in se tako odzovejo na njihovo slabo zastopanost v Programu. Podpora ima lahko obliko subvencij za potne stroške kulturnih izvajalcev, s čimer se olajša pripravljalna faza transnacionalnih kulturnih projektov.

⁽¹⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽²⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

V. RAZDELITEV CELOTNEGA PRORAČUNA

Okvirna razdelitev letnega proračuna Programa

	Delež proračuna
Sklop 1 (podpora kulturnim dejavnostim)	približno 77 %
— projekti večletnega sodelovanja	približno 32 %
— ukrepi za sodelovanje	približno 29 %
— posebni ukrepi	približno 16 %
Sklop 2 (podpora ustanovam dejavnim na evropski ravni na področju kulture)	približno 10 %
Sklop 3 (podpora za analizo, zbiranje in širjenje informacij)	približno 5 %
Skupni operativni stroški	približno 92 %
Upravljanje Programa	približno 8 %

Ti odstotki so okvirni in jih Odbor iz člena 9, v skladu s postopkom iz člena 9(2) lahko spremeni.

DIREKTIVA 2006/116/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. decembra 2006****o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic****(Kodificirana različica)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti členov 47(2), 55 in 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 93/98/EGS z dne 29. oktobra 1993 o uskladitvi trajanja varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

(2) Bernska konvencija za varstvo književnih in umetniških del in Mednarodna konvencija za varstvo izvajalcev, proizvajalcev fonogramov in RTV organizacij (Rimska konvencija) določata le minimalno trajanje varstva pravic, na katere se nanašata, kar državam podpisnicam dopušča, da določijo daljše trajanje varstva. Nekatere države članice so uporabile to pravico. Poleg tega nekatere države članice še niso podpisnice Rimske konvencije.

(3) Razlike obstajajo med nacionalnimi zakoni, ki urejajo trajanje varstva avtorske pravice in sorodnih pravic in ki lahko zavirajo prost pretok blaga in prost pretok storitev ter izkrivljajo konkurenco na skupnem trgu. Za nemoteno delovanje notranjega trga je treba zakone držav članic uskladiti tako, da so pogoji varstva v Skupnosti enaki.

(4) Pomembno je določiti ne le trajanja varstva kot takega, temveč tudi določene izvedbene določbe, na primer datum, od katerega se šteje trajanje varstva.

(5) Določbe te direktive ne bi smele vplivati na uporabo določb členov 14a(2)(b), (c) in (d) ter (3) Bernske konvencije v državah članicah.

(6) Minimalno trajanje varstva, ki ga določa Bernska konvencija, je bilo namreč obdobje avtorjevega življenja in 50 let po njegovi smrti, namenjeno varstvu avtorja in prvih dveh generacij njegovih potomcev. Povprečna življenjska doba v Skupnosti se je podaljšala do take mere, da to obdobje več ne zajema dveh generacij.

(7) Določene države članice so določile trajanje varstva, daljše od 50 let po avtorjevi smrti, da bi nadomestile učinke svetovnih vojn na izkoriščanje avtorjevih del.

(8) Določene države članice so za varstvo sorodnih pravic uvedle obdobje 50 let po zakoniti objavi ali zakoniti priobčitvi javnosti.

(9) Diplomatska konferenca, ki se odvijala pod pokroviteljstvom Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (WIPO) decembra 1996, je vodila k sprejetju nove pogodbe Pogodba WIPO o izvedbah in fonogramih, ki pokriva varstvo avtorjev oziroma izvajalcev in proizvajalcev fonogramov. Ta pogodba predstavlja pomembno posodobitev mednarodnega varstva sorodnih pravic.

(10) Ustrezno spoštovanje pridobljenih pravic je eno od splošnih pravnih načel, ki ga varuje pravni red Skupnosti. Posledica trajanja varstva avtorskih in sorodnih pravic, ki jo uvaža pravo Skupnosti, ne sme biti zmanjšanje varstva, ki ga uživajo imetniki pravic v Skupnosti pred začetkom veljavnosti Direktive 93/98/EGS. Uvedbo trajanja varstva je treba izvesti v daljšem obdobju, da bi se učinki prehodnih ukrepov obdržali na minimalni ravni in bi se omogočilo nemoteno delovanje notranjega trga.

(11) Varstvo avtorske pravice in sorodnih pravic je potrebno izvajati na visoki ravni, saj so takšne pravice osnovnega pomena za intelektualno ustvarjanje. Njihovo varstvo tudi zagotavlja ohranjanje in razvoj ustvarjalnosti v interesu avtorjev, kulturnih industrijskih panog, potrošnikov in družbe v celoti.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 26. oktobra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. oktobra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 30. novembra 2006.

⁽³⁾ UL L 290, 24.11.1993, str. 9. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

⁽⁴⁾ Glej del A Priloge I.

- (12) Za zagotovitev visoke stopnje varstva, ki hkrati ustreza zahtevam notranjega trga in potrebi po vzpostavitvi pravne ureditve, ki vodi k skladnemu razvoju književnega in umetniškega ustvarjanja v Skupnosti, je trajanje varstva avtorskih pravic potrebno uskladiti na 70 let po smrti avtorja ali 70 let po zakoniti objavi dela, pri sorodnih pravicah pa 50 let po dogodku, s katerim pravica nastane.
- (13) Zbirke so varovane po členu 2(5) Bernske konvencije, ko zaradi izbire in razporeditve svoje vsebine predstavljajo umetniške stvaritve. Ta dela so varovana kot taka, ne glede na avtorsko pravico v vsakem delu, ki sestavlja takšne zbirke, zato za dela, vključena v zbirko, lahko posledično velja posebno trajanje varstva.
- (14) V vseh primerih, ko se eno ali več fizičnih oseb določi kot avtorja, je treba trajanje varstva izračunati po njihovi smrti. Vprašanje avtorstva celotnega dela ali njegovega dela je dejansko vprašanje, o katerem bodo morala odločati nacionalna sodišča.
- (15) Trajanje varstva začne teči prvega januarja tistega leta, ki sledi letu zadevnega dogodka, kot je določeno v Bernski in Rimski konvenciji.
- (16) Varstvo fotografij je v državah članicah predmet različnih ureditev. Fotografsko delo se v pomenu Bernske konvencije šteje za izvirno, če gre za avtorjevo individualno intelektualno stvaritev, ki odraža njegovo osebnost, pri čemer se ne upoštevajo drugi kriteriji, na primer vrednost ali namen. Varstvo drugih fotografij je treba prepustiti nacionalni zakonodaji.
- (17) Zato, da bi se izognili različnemu trajanju varstva v zvezi s sorodnimi pravicami, je nujno najti isto začetno točko trajanja varstva po vsej Skupnosti. Izvedbo, posnetek, prenos, zakonito objavo in zakonito priobčitev javnosti, torej načine, kako narediti predmet sorodnih pravic na vse primerne načine zaznaven ljudem, je treba upoštevati pri določanju trajanja varstva ne glede na državo, v kateri pride do te izvedbe, posnetka, prenosa, zakonite objave ali zakonite priobčitve javnosti.
- (18) Pravice RTV organizacij pri oddajanju, ne glede na to, ali oddajajo po žici ali po radijskih valovih, vključno s kablom ali satelitom, ne smejo biti večne. Torej je nujno, da trajanje varstva začne teči le od prvega prenosa določene oddaje. S to določbo naj bi se izognili teku novega obdobja v primerih, ko je oddaja identična predhodni.
- (19) Države članice morajo še naprej svobodno ohranjati ali uvajati druge pravice, povezane z avtorsko pravico, še posebej v zvezi z varstvom kritičnih in znanstvenih izdaj. Države članice, ki uvedejo nove sorodne pravice, pa morajo za zagotovitev preglednosti na ravni Skupnosti uradno obvestiti Komisijo.
- (20) Treba je pojasniti, da ta direktiva ne velja za moralne pravice.
- (21) Za dela, katerih država izvora v pomenu Bernske konvencije je tretja država in katerih avtor ni državljan Skupnosti, je treba primerjati trajanje varstva ob pogoju, da varstvo, priznано v Skupnosti, ne traja dlje kot varstvo, določeno v tej direktivi.
- (22) Kadar imetnik pravic, ki ni državljan Skupnosti, izpolnjuje pogoje za varstvo po mednarodnem sporazumu, mora biti trajanje varstva sorodnih pravic enako, kot je določeno v tej direktivi. Vendar pa ne sme preseči trajanja, določenega v državi, katere državljan je imetnik pravic.
- (23) Primerjava rokov ne sme povzročiti, da države članice pridejo v konflikt s svojimi mednarodnimi obveznostmi.
- (24) Države članice še naprej svobodno sprejemajo določbe glede interpretacije, prilagajanja in nadaljnega izvajanja pogodb o izkoriščanju varovanih del in drugi vsebini, ki so bile sklenjene pred podaljšanjem obdobja varstva, ki izhaja iz te direktive.
- (25) Spoštovanje pridobljenih pravic in zakonitih pričakovanj je del pravnega reda Skupnosti. Države članice lahko posebej zagotovijo, da v določenih okoliščinah avtorske in sorodne pravice ne morejo povzročiti plačevanja s strani oseb, ki so v dobri veri izkoristile dela v času, ko so takšna dela bila v prosti uporabi.
- (26) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in uporabo direktiv, ki so določeni v delu B Priloge I –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Trajanje pravic avtorjev

1. Pravice avtorja književnega ali umetniškega dela v smislu člena 2 Bernske konvencije trajajo v obdobju avtorjevega življenja in 70 let po njegovi smrti, ne glede na datum, ko je bilo delo zakonito dano na voljo javnosti.

2. Kadar je delo ustvarilo več avtorjev, se trajanje varstva iz odstavka 1 računa od smrti soavtorja, ki je umrl zadnji.

3. Avtorska pravica na anonimnih in psevdonimnih delih traja 70 let po tem, ko je bilo delo zakonito dano na voljo javnosti. Če psevdonim ne dovoljuje nobenega dvoma o tem, kdo je avtor, ali če avtor med rokom iz prvega stavka razkrije svojo identiteto, traja varstvo v skladu z odstavkom 1.

4. Kadar država članica predvideva posebne določbe o avtorskih pravicah na kolektivnih delih ali da se pravna oseba določi kot imetnik pravic, se trajanje varstva računa po določbah iz odstavka 3, razen v primeru, ko so fizične osebe, ki so delo ustvarile, identificirane kot take v verzijah dela, ki so dane na voljo javnosti. Ta odstavek ne vpliva na pravice identificiranih avtorjev, katerih ugotovljivi prispevki spadajo v takšna dela; za te prispevke se uporabi odstavek 1 ali 2.

5. Kadar je delo objavljeno v zvezkih, delih, nadaljevanjih, izdajah ali nanizankah in se po tem zakonu trajanje varstva računa po dnevu, ko je bilo delo zakonito dano na voljo javnosti, se trajanje varstva računa za vsako od teh sestavin posebej.

6. V primeru del, pri katerih trajanje varstva pravic ne teče od smrti avtorja ali avtorjev in ki niso bila zakonito objavljena v 70 letih od njegove stvaritve, varstvo preneha.

Člen 2

Kinematografska ali avdiovizualna dela

1. Glavni režiser kinematografskega ali avdiovizualnega dela velja za njegovega avtorja ali soavtorja. Države članice lahko določijo druge soavtorje.

2. Varstvo kinematografskih ali avdiovizualnih del preneha 70 let po smrti zadnje preživele osebe od naštetih oseb, ne glede na to, ali so te osebe določene kot soavtorji: glavni režiser, pisec scenarija, avtor dialogov in skladatelj glasbe, ustvarjene posebej za uporabo v kinematografskem ali avdiovizualnem delu.

Člen 3

Trajanje sorodnih pravic

1. Pravice izvajalcev trajajo 50 let od datuma izvedbe. Če pa je bil v tem času posnetek izvedbe zakonito izdan ali zakonito priobčen javnosti, trajajo pravice izvajalcev 50 let od prve izdaje ali prve priobčitve, ki se je pripetila najprej.

2. Pravice proizvajalca fonogramov trajajo 50 let, odkar je bil posnetek narejen. Če pa je bil fonogram zakonito objavljen v tem obdobju, te pravice trajajo 50 let od prve zakonite objave. Če do

zakonite javne objave ne pride v obdobju iz prvega stavka in če je fonogram v tem obdobju zakonito priobčen javnosti, omenjene pravice trajajo 50 let od datuma prve zakonite priobčitve javnosti.

Kjer pa zaradi poteke obdobja trajanja varstva pravic proizvajalcev fonogramov, priznanega po členu 3(2) Direktive 93/98/EGS, kakor je obstajala pred njeno spremembo z Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, niso več varovane na dan 22. decembra 2002, zaradi tega odstavka ne bodo ponovno varovane.

3. Pravice filmskega producenta trajajo 50 let, odkar je bil narejen posnetek. Če je bil v tem času film zakonito izdan ali zakonito priobčen javnosti, trajajo pravice izvajalca 50 let od prve izdaje ali prve priobčitve, ki se je pripetila najprej. Izraz „film“ pomeni kinematografsko ali avdiovizualno delo ali gibljive slike, ne glede na to, ali jih spremlja zvok.

4. Pravice RTV organizacij trajajo 50 let od prvega radio-difuznega oddajanja ne glede na to, ali to oddajanje poteka po žici ali po radijskih valovih, vključno s kablom ali satelitom.

Člen 4

Varstvo prej neobjavljenih del

Oseba, ki prvič zakonito izda ali priobči javnosti še neobjavljeno delo, na katerem je avtorska pravica že potekla, uživa varstvo, ki je enako materialnim avtorskim pravicam in drugim pravicam avtorja. Takšne pravice trajajo 25 let od prve zakonite izdaje ali zakonite priobčitve javnosti dela.

Člen 5

Kritične in znanstvene izdaje

Države članice lahko varujejo kritične in znanstvene izdaje del, ki so prišla v prosto uporabo. Takšne pravice trajajo največ 30 let od takrat, ko je kritična ali znanstvena izdaja prvič zakonito izdana.

Člen 6

Varstvo fotografij

Fotografije, ki so izvirne v smislu, da so avtorjeve individualne intelektualne stvaritve, so varovane skladno s členom 1. Za določitev njihove upravičenosti do varstva se ne uporabljajo nobeni drugi kriteriji. Države članice lahko poskrbijo za varstvo drugih fotografij.

Člen 7

Varstvo v razmerju do tretjih držav

1. Kadar je država izvora dela v pomenu Bernske konvencije tretja država, avtor dela pa ni državljan Skupnosti, traja varstvo pravice, ki ga priznavajo države članice, do dne, ko preneha veljati varstvo v državi, od koder delo izvira, ne sme pa prekoračiti roka, določenega v členu 1.

2. Trajanje varstva, določeno v členu 3, velja za imetnike pravic, ki niso državljanji Skupnosti, pod pogojem, da jim države članice varstvo priznajo. Brez vpliva na mednarodne obveznosti držav članic pa trajanje varstva, ki ga priznavajo države članice, traja najpozneje do dne, ko preneha veljati varstvo v državi, katere državljan je imetnik pravic, in ne sme preseči roka, določenega v členu 3.

3. Države članice, ki so na dan 29. oktobra 1993, še posebej ob upoštevanju svojih mednarodnih obveznosti, določile daljše trajanje varstva, kot izhaja iz določb, na katere se sklicujeta odstavka 1 in 2, lahko to varstvo ohranijo do sklenitve mednarodnih sporazumov o trajanju varstva avtorske in sorodnih pravic.

Člen 8

Računanje trajanja varstva

Trajanje varstva iz te direktive začne teči prvega januarja tistega leta, ki sledi dogodku, s katerim je pravica nastala.

Člen 9

Moralne pravice

Ta direktiva ne vpliva na določbe držav članic, ki urejajo moralne pravice.

Člen 10

Časovna uporaba

1. Kjer je trajanje varstva, ki ni daljše od ustreznega trajanja, ki ga predpisuje ta direktiva, v državi članici že začelo teči s 1. julijem 1995, ta direktiva ne more skrajšati tega trajanja v tej državi članici.

2. Trajanje varstva po tej direktivi velja za vsa dela in predmete, varovane v vsaj eni od držav članic na datum iz odstavka 1 v skladu z nacionalnimi določbami o avtorski ali sorodnih pravicah, oziroma za dela, ki ustrezajo kriterijem varstva po Direktivi [Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodni avtorski na področju intelektualne lastnine] ⁽¹⁾.

3. Ta direktiva ne vpliva na nobeno dejanje uporabe, ki se izvede pred datumom iz odstavka 1. Države članice sprejmejo nujno potrebne določbe za posebno varstvo pridobljenih pravic tretjih strank.

4. Državam članicam ni treba uporabiti določb iz člena 2(1) pri kinematografskih ali avdiovizualnih delih, ki so nastala pred 1. julijem 1994.

Člen 11

Obvestilo in predložitev

1. Države članice takoj obvestijo Komisijo o vsakršnem zakonskem predlogu za priznanje novih sorodnih pravic, vključno s temeljnimi razlogi za njihovo uvedbo ter predvidenim rokom trajanja.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 12

Razveljavitev

Direktiva 93/98/EGS je razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv, ki so določeni v delu B Priloge I.

Sklici na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

⁽¹⁾ UL L 346, 27.11.1992, str. 61. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/29/ES.

Člen 14

V Strasbourgu, 12. decembra 2006.

Naslovniki*Za Evropski parlament**Predsednik**Za Svet**Predsednik*

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

J. BORELL FONTELLES

M. PEKKARINEN

PRILOGA I

DEL A

Razveljavljena direktiva z njeno spremembo

Direktiva Sveta 93/98/EGS
(UL L 290, 24.11.1993, str. 9)

Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 167, 22.6.2001, str. 10)

Samo člen 11(2)

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo in začetek uporabe

(iz člena 12)

Direktiva	Roki za prenos	Datum začetka uporabe
93/98/EGS	1. julij 1995 (členi 1 do 11)	19. novembra 1993 (člen 12) najkasneje 1. julija 1997, kar zadeva člen 2(1) (člen 10(5))
2001/29/ES	22. december 2002	

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 93/98/EGS	Ta direktiva
Člen 1 do 9	Člen 1 do 9
Člen 10(1) do (4)	Člen 10(1) do (4)
Člen 10(5)	—
Člen 11	—
Člen 12	Člen 11(1)
Člen 13(1), prvi pododstavek	—
Člen 13(1), drugi pododstavek	—
Člen 13(1), tretji pododstavek	Člen 11(2)
Člen 13(2)	—
—	Člen 12
—	Člen 13
Člen 14	Člen 14
—	Priloga I
—	Priloga II

DIREKTIVA 2006/118/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. decembra 2006****o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾, v luči skupnega besedila, ki ga je odobril Spravni odbor dne 28. novembra 2006,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Podzemna voda je dragocen naravni vir in jo je treba kot tako zavarovati pred poslabšanjem in kemičnim onesnaževanjem. To je še zlasti pomembno pri ekosistemih, ki so odvisni od podzemne vode, ter pri uporabi podzemne vode za oskrbo z vodo, namenjeno prehrani ljudi.
- (2) Podzemna voda je najbolj občutljivejša in največje nahajališče sladke vode v Evropski uniji, predvsem pa je glavni vir javne oskrbe s pitno vodo v mnogih regijah.
- (3) Podzemno vodo v vodnih telesih, uporabljenih za odvzem pitne vode ali namenjenih za takšno rabo v prihodnosti, je treba zaščititi tako, da se izognemo poslabšanju kakovosti takšnih vodnih teles ter s tem zmanjšamo stopnjo čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode, v skladu s členom 7(2) in (3) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁴⁾.
- (4) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁵⁾ vključuje cilj dosega ravnosti vode, ki ne povzroča pomembnih vplivov in tveganj za zdravje ljudi in okolje.

(5) Za varstvo okolja kot celote in zlasti zdravja ljudi se je treba visokim koncentracijam zdravju škodljivih onesnaževal v podzemni vodi izogniti, jih preprečiti ali zmanjšati.

(6) Direktiva 2000/60/ES določa splošne določbe za varstvo in ohranjanje podzemne vode. V skladu s členom 17 navedene direktive je treba sprejeti ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode, vključno z merili za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode ter merili za ugotavljanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov in za določanje izhodiščnih točk za obračanje trenda.

(7) Ob upoštevanju potrebe po doseganju ustrezne ravni varstva podzemne vode je treba vzpostaviti standarde kakovosti in vrednosti praga ter razviti metodologije, temelječe na skupnem pristopu, da se zagotovijo merila za oceno kemijskega stanja teles podzemne vode.

(8) Standardi kakovosti za nitrate, fitofarmacevtska sredstva in biocide bi se morali določiti kot merila Skupnosti za oceno kemijskega stanja teles podzemne vode, ob tem pa je treba zagotoviti usklajenost z Direktivo Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov ⁽⁶⁾, Direktivo Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ⁽⁷⁾ in Direktivo 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽⁸⁾.

(9) Varstvo podzemne vode lahko na nekaterih območjih zahteva spremembo kmetijske in gozdarske prakse, kar bi lahko povzročilo izgubo dohodka. V skupni kmetijski politiki so predvideni mehanizmi financiranja izvajanja ukrepov za upoštevanje standardov Skupnosti, zlasti v Uredbi Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRR) ⁽⁹⁾. Države

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 40.

⁽²⁾ UL C 109, 30.4.2004, str. 29.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2005 (UL C 45 E, 23.2.2006, str. 15), Skupno stališče Sveta z dne 23. januarja 2006 (UL C 126 E, 30.5.2006, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2006 (še ni objavljena v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 11. decembra 2006.

⁽⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽⁷⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/85/ES (UL L 293, 24.10.2006, str. 3).

⁽⁸⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/50/ES (UL L 142, 30.5.2006, str. 6).

⁽⁹⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1463/2006 (UL L 277, 9.10.2006, str. 1).

članice so odgovorne za določitev prednostnih nalog in izbiri projektov v zvezi z ukrepi za varstvo podzemne vode.

- (10) Določbe o kemijskem stanju podzemne vode se ne uporabljajo za visoke, naravno nastale koncentracije snovi ali ionov ali njihovih kazalcev, ki jih vsebujejo bodisi telesa podzemne vode bodisi povezana vodna telesa površinske vode, zaradi posebnih hidrogeoloških razmer, ki niso zajete v opredelitvi onesnaževanja. Prav tako se ne uporabljajo za začasne, prostorsko omejene, spremembe smeri toka ali kemijske sestave, ki se ne štejejo za vdore.
- (11) Določiti bi bilo treba merila za opredelitev kakršnih koli pomembnih in stalno naraščajočih trendov koncentracij onesnaževal in za določanje izhodiščnih točk za obračanje trenda, ob upoštevanju verjetnosti nastanka škodljivih učinkov na povezane vodne ekosisteme ali odvisne kopenske ekosisteme.
- (12) Kjer je možno, bi morale države članice uporabljati statistične postopke, pod pogojem, da so v skladu z mednarodnimi standardi in prispevajo k primerljivosti rezultatov spremljanja stanja med državami članicami v daljših obdobjih.
- (13) V skladu s tretjo alineo člena 22(2) Direktive 2000/60/ES bi se morala se Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi ⁽¹⁾ razveljaviti z učinkom od 22. decembra 2013. Zagotoviti je treba kontinuiteto varstva, predvidenega z Direktivo 80/68/EGS, v zvezi z ukrepi, katerih cilj je preprečiti ali omejiti tako neposreden kot posreden vnos onesnaževal v podzemno vodo.
- (14) Razlikovati je treba med nevarnimi snovmi, katerih vnos je treba preprečiti, in drugimi onesnaževali, katerih vnos je treba omejiti. Priloga VIII k Direktivi 2000/60/ES, ki navaja glavna onesnaževala, ki vplivajo na vodno okolje, bi se morala uporabiti pri opredelitvi nevarnih in nenevarnih snovi, ki predstavljajo obstoječe ali potencialno tveganje onesnaževanja.
- (15) Ukrepi za preprečevanje ali omejevanje vnosa onesnaževal v podzemna vodna telesa, uporabljena za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, oziroma namenjena za takšno rabo v prihodnosti, kakor je določeno v členu 7(1) Direktive 2000/60/ES, bi morali v skladu s členom 7(2) te direktive zajemati ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi, da bo voda po uporabljenem režimu čiščenja in v skladu z zakonodajo Skupnosti ustrezala zahtevam Direktive Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽²⁾. Navedeni ukrepi lahko v skladu s členom 7(3) Direktive 2000/60/ES zajemajo tudi določitev vodovarstvenih območij s strani držav članic v obsegu, za katerega pristojni nacionalni organ meni, da je potreben za varstvo oskrbe s pitno vodo. Taka vodovarstvena območja lahko zajemajo celotno ozemlje države članice.
- (16) Da bi se zagotovilo enotno varstvo podzemne vode, bi morale države članice, ki imajo skupna telesa podzemne vode, uskladiti svoje dejavnosti v zvezi s spremljanjem stanja, določanjem vrednosti praga in določitvijo zadevnih nevarnih snovi.
- (17) Zanesljive in primerljive metode spremljanja podzemne vode so pomembno sredstvo za ocenjevanje kakovosti podzemne vode in za izbiranje najustrežnejših ukrepov. Člena 8(3) in 20 Direktive 2000/60/ES zagotavljata sprejetje standardiziranih metod za analiziranje in spremljanje vodnega statusa ter po potrebi smernic o izvajanju, vključno s spremljanjem.
- (18) V določenih okoliščinah bi morale biti državam članicam dovoljeno, da odobrijo izjeme od ukrepov za preprečevanje ali omejevanje vnosa onesnaževal v podzemno vodo. Vse izjeme bi morale temeljiti na preglednih merilih in biti opisane v načrtih upravljanja povodij.
- (19) Preučiti je treba učinke različnih mejnih vrednosti podzemne vode, ki jih določijo države članice, na raven varstva okolja in delovanje notranjega trga.
- (20) Opraviti je treba raziskave, da se določijo boljša merila za zagotavljanje kakovosti in varovanja ekosistemov podzemnih voda. Če je potrebno, je treba pridobljena spoznanja upoštevati pri izvajanju ali ponovnem pregledu te direktive. Te raziskave, kakor tudi razširjanje znanja, izkušenj in izsledkov raziskav, je treba spodbujati in financirati.
- (21) Predvideti je treba prehodne ukrepe, ki se uporabljajo v obdobju med datumom začetka izvajanja te direktive in datumom razveljavitve Direktive 80/68/EGS.
- (22) Direktiva 2000/60/ES določa zahtevo nadzora, vključno z zahtevo za predhodno odobritev umetnega napajanja ali bogatenja teles podzemne vode, pod pogojem, da uporaba vira ne ogroža doseganja okoljskih ciljev, določenih za vir ali za napajano ali bogateno telo podzemne vode.

⁽¹⁾ UL L 20, 26.1.1980, str. 43. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽²⁾ UL L 330, 5.12.1998, str. 32. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

(23) Direktiva 2000/60/ES vključuje v členu 11(2) in Prilogi VI, delu B o programu ukrepov odprt seznam dopolnilnih ukrepov, ki jih lahko države članice sprejmejo kot del programa ukrepov, med drugim:

- zakonodajne instrumente,
- upravne instrumente, in
- izpogajane sporazume o varstvu okolja.

(24) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.

(25) Zlasti je treba uporabiti regulativni postopek s pregledom v primeru ukrepov splošnega obsega za spreminjanje ne bistvenih določb te direktive, med drugim s črtanjem nekaterih takšnih določb ali z dodajanjem novih ne bistvenih določb k tej direktivi –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

1. Ta direktiva določa posebne ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode v skladu s členom 17(1) in (2) Direktive 2000/60/ES. Ti ukrepi zlasti vključujejo:

- (a) merila za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode in
- (b) merila za določitev in obračanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov ter za opredelitev izhodiščnih točk za obračanje trendov.

2. Ta direktiva tudi dopolnjuje določbe, namenjene preprečevanju ali omejevanju vnosa onesnaževal v podzemno vodo, ki so že vsebovane v Direktivi 2000/60/ES, in je namenjena preprečevanju poslabšanja stanja vseh teles podzemne vode.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se poleg opredelitev pojmov iz člena 2 Direktive 2000/60/ES uporabljajo še naslednje opredelitve:

- (1) „standard kakovosti podzemne vode“ pomeni okoljski standard kakovosti, izražen kot koncentracija določenega onesnaževala, skupine onesnaževal ali kazalec onesnaženja

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

v podzemni vodi, ki se ga zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja ne sme preseči;

- (2) „vrednost praga“ pomeni standard kakovosti podzemne vode, ki ga v skladu s členom 3 določijo države članice;
- (3) „pomemben in stalno naraščajoč trend“ pomeni vsako statistično in z okoljskega vidika pomembno povečanje koncentracije onesnaževal, skupine onesnaževal ali kazalca onesnaženja v podzemni vodi, za katerega je v skladu s členom 5 potreben obrat trenda;
- (4) „vnos onesnaževal v podzemno vodo“ pomeni neposredno ali posredno vnašanje onesnaževal v podzemno vodo kot posledico človekove dejavnosti.
- (5) „vrednost ozadja“ pomeni koncentracijo snovi ali vrednost kazalca v telesu podzemne vode, ki ne ustreza nobenim ali zgolj zelo majhnim antropogenim spremembam neokrnjenih razmer;

- (6) „osnovna raven“ pomeni povprečno vrednost, izmerjeno vsaj med referenčnima letoma 2007 in 2008 na podlagi programov spremljanja, izvajanih na podlagi člena 8 Direktive 2000/60/ES, oziroma pri snoveh, določenih po teh referenčnih letih, med prvim obdobjem, za katerega so na voljo podatki iz reprezentativnega obdobja spremljanja.

Člen 3

Merila za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode

1. Za ocenjevanje kemijskega stanja telesa podzemne vode ali skupine teles podzemne vode uporabljajo države članice v skladu s točko 2.3 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES naslednja merila:

- (a) standarde kakovosti podzemne vode iz Priloge I;
- (b) vrednosti praga, ki jih določijo države članice v skladu s postopkom iz dela A Priloge II za onesnaževala, skupine onesnaževal in kazalce onesnaženja, ki na ozemlju države članice prispevajo k tveganju, da telesa ali skupine teles podzemne vode ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upoštevajo vsaj sezname iz dela B Priloge II.

Mejne vrednosti podzemne vode za dobro kemijsko stanje so osnovane na varstvu telesa podzemne vode v skladu s Prilogo II, del A, točke 1, 2 in 3, zlasti ob upoštevanju njihovih učinkov, in medsebojne povezanosti, na povezane površinske vode in kopenske ekosisteme ter močvirja, ki so neposredno odvisni od njih, in med drugim upoštevajo toksikološko in ekotoksikološko znanje za ljudi.

2. Vrednosti praga se lahko določijo na nacionalni ravni, na ravni vodnega območja ali na ravni mednarodnega dela vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, oziroma na ravni telesa ali skupine teles podzemne vode.

3. Države članice zagotovijo, da je določitev vrednosti praga za telesa podzemne vode, ki so skupna dvema ali več državam članicam, in za telesa podzemne vode, katerih podzemna voda teče prek meje države članice, predmet usklajevanj med zadevnimi državami članicami v skladu s členom 3(4) Direktive 2000/60/ES.

4. Če telo ali skupina teles podzemne vode sega prek ozemlja Skupnosti, si zadevna država članica ali zadevne države članice prizadevajo določiti vrednosti praga ob usklajevanju z zadevno državo nečlanico ali z zadevnimi državami nečlanicami v skladu s členom 3(5) Direktive 2000/60/ES.

5. Države članice prvič določijo vrednosti praga v skladu z odstavkom 1(b) najpozneje do 22. decembra 2008.

Vse določene vrednosti praga, vključno s povzetkom podatkov iz dela C Priloge II te direktive se objavijo v načrtih upravljanja povodij, ki se predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

6. Države članice spremenijo seznam vrednosti praga, kadar nova informacija o onesnaževalih, skupini onesnaževal ali kazalcih onesnaženja pokaže, da je treba zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja določiti vrednost praga za dodatno snov, spremeniti že obstoječo vrednost praga ali da je treba vrednost praga, ki se je črtala s seznama, ponovno dati na seznam.

Vrednosti praga se lahko zбриšejo s seznama, če za zadevno telo podzemne vode ni več tveganja, da ne bo doseglo dobrega stanja zaradi določenih onesnaževal, skupine onesnaževal ali kazalcev onesnaženja.

Vse takšne spremembe seznama vrednosti praga se sporočijo v okviru rednih pregledov načrtov upravljanja povodij.

7. Komisija na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo države članice v skladu s odstavkom 5, objavi poročilo najpozneje do 22. decembra 2009.

Člen 4

Postopek za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode

1. Države članice za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode uporabijo postopek, določen v odstavku 2. Če je potrebno, lahko države članice pri izvajanju tega postopka določijo skupine teles podzemne vode v skladu s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES.

2. Telo ali skupina teles podzemne vode ima dobro kemijsko stanje, če:

- (a) ustrezno spremljanje prikazuje, da so pogoji, določeni v tabeli 2.3.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES, izpolnjeni; ali
- (b) vrednosti za standarde kakovosti podzemne vode, navedene v Prilogi I, in ustrezne vrednosti praga, določene v skladu s členom 3 in Prilogo II, niso presežene na nobenem merilnem mestu v telesu ali skupini teles podzemne vode; ali
- (c) je vrednost za standard kakovosti podzemne vode ali vrednost praga presežena na enem ali več merilnih mestih, vendar ustreza preiskava v skladu s Prilogo III potrjuje, da:
 - (i) na podlagi ocenjevanja iz odstavka 3 Priloge III koncentracije onesnaževal, ki presegajo standarde kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga, znatno ne ogrožajo okolja, ob upoštevanju – kjer je potrebno – obsega prizadetega telesa podzemne vode;
 - (ii) so v skladu z odstavkom 4 Priloge III k tej direktivi izpolnjeni drugi pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz tabele 2.3.2 v Prilogi V k Direktivi 2000/60/ES;
 - (iii) za telesa podzemne vode, opredeljena v skladu s členom 7(1) Direktive 2000/60/ES, so v skladu z odstavkom 4 Priloge III k tej direktivi izpolnjene zahteve iz člena 7(3) te direktive;
 - (iv) onesnaženje ni znatno poslabšalo zmožnosti telesa podzemne vode ali drugih teles v skupini teles podzemne vode, da se uporabljajo za človekove dejavnosti.

3. Izbira merilnih mest za podzemno vodo mora izpolnjevati zahteve v Prilogi V.2.4 k Direktivi 2000/60/ES, in sicer glede oblikovanja, ki naj zagotavlja skladen in izčrpen pregled kemijskega stanja podzemne vode ter reprezentativne podatke spremljanja.

4. Države članice v načrtih upravljanja povodij v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES objavijo povzetek ocene kemijskega stanja podzemne vode.

Ta povzetek, pripravljen na ravni vodnega območja ali dela mednarodnega vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, vključuje tudi obrazložitev o tem, kako se je pri končni oceni upoštevalo preseganje standardov kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga na posameznih merilnih mestih.

5. Če se za telo podzemne vode določi, da je v skladu z odstavkom 2(c) v dobrem stanju, države članice v skladu

s členom 11 Direktive 2000/60/ES sprejmejo takšne ukrepe, kakršni naj bi bili potrebni za varstvo vodnih ekosistemov, kopenskih ekosistemov in človekove rabe podzemne vode, ki so odvisni od dela telesa podzemne vode, ki ga predstavlja eno ali več merilnih mest, na katerih je vrednost za standard kakovosti podzemne vode ali vrednost praga presežena.

Člen 5

Določitev pomembnih in stalno naraščajočih trendov ter opredelitev izhodiščnih točk za obrat trenda

1. Države članice določijo vse pomembne in stalno naraščajoče trende koncentracij onesnaževal, skupin onesnaževal ali kazalcev onesnaženja v telesih ali skupini teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, ter v skladu Prilogo IV opredelijo izhodiščno točko za obrat tega trenda.

2. Države članice v skladu z delom B Priloge IV obrnejo trende, ki znatno ogrožajo kakovost vodnih ekosistemov ali kopenskih ekosistemov, zdravje ljudi ali dejansko ali potencialno legitimno rabo vodnega okolja, s programi ukrepov iz člena 11 Direktive 2000/60/ES, da bi postopoma zmanjšali onesnaženost in preprečili poslabšanje stanja podzemne vode.

3. Države članice na podlagi določenega trenda in z njim povezanih tveganj za okolje v skladu s točko 1 dela B Priloge IV opredelijo izhodiščno točko za obrat trenda v odstotkih vrednosti standardov kakovosti podzemne vode iz Priloge I in v odstotkih vrednosti praga, določenih v skladu s členom 3.

4. Države članice v načrtih upravljanja povodij, ki jih predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, povzamejo:

(a) kako je ocena trenda na podlagi posameznih merilnih mest v telesu ali skupini teles podzemne vode prispevala k določitvi v skladu s točko 2.5 Priloge V k tej direktivi, da gre pri teh telesih za pomemben in stalno naraščajoč trend koncentracije onesnaževal ali za obrat takšnega trenda, in

(b) razloge za izhodiščne točke, opredeljene v skladu z odstavkom 3.

5. Za ocenjevanje vpliva obstoječega obsega onesnaženja v vodnem telesu podzemne vode, ki bi lahko ogrožalo uresničevanje ciljev iz člena 4 Direktive 2000/60/ES, in zlasti tistih obsegov onesnaženj, ki izvirajo iz točkovnih virov in onesnaženih tal, opravijo države članice dodatna ocenjevanja trendov za prepoznanje onesnaževala, da bi zagotovile, da se obsegi onesnaženja ne širijo z onesnaženih mest, da ne slabšajo kemijskega stanja telesa ali skupine teles podzemne vode in da ne ogrožajo zdravja ljudi in okolja. Rezultati teh ocenjevanj se

povzamejo v načrtih upravljanja povodij, ki se predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

Člen 6

Ukrepi za preprečevanje ali omejevanje vnosov onesnaževal v podzemno vodo

1. Za uresničitev cilja v skladu s členom 4(1)(b)(i) Direktive 2000/60/ES, da se preprečijo ali omejijo vnosi onesnaževal v podzemno vodo, države članice zagotovijo, da program ukrepov, določen v skladu s členom 11 te direktive, vključuje:

(a) vse potrebne ukrepe s ciljem, da se prepreči vnos nevarnih snovi, brez poseganja v odstavka 2 in 3, v podzemno vodo. Pri določitvi teh snovi države članice upoštevajo zlasti nevarne snovi, ki se uvrščajo v družine ali skupine onesnaževal pod številkami 1 do 6 iz Priloge VIII k Direktivi 2000/60/ES, in snovi, ki se uvrščajo v družine ali skupine onesnaževal pod številkami 7 do 9 navedene priloge, če te štejejo za nevarne;

(b) za onesnaževala, navedena v Prilogi VIII k Direktivi 2000/60/ES, ki ne veljajo za nevarna, in za vsa ostala nenevarna onesnaževala, ki niso navedena v tej prilogi, za katere države članice menijo, da predstavljajo obstoječe ali potencialno tveganje onesnaževanja, vse ukrepe, potrebne za omejitev vnosov v podzemno vodo za zagotovitev, da takšni vnosi ne povzročajo poslabšanja ali da ne povzročajo pomembnih in trajnih trendov naraščanja koncentracij onesnaževal v podzemni vodi. Takšni ukrepi temeljijo vsaj na priznani najboljši praksi, vključno z najboljšo okoljsko prakso in najboljšo razpoložljivo tehnologijo v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti.

Za namen določitve ukrepov iz točk (a) in (b) lahko države članice v prvi fazi določijo, v katerih primerih štejejo onesnaževala iz Priloge VIII k Direktivi 2000/60/ES, zlasti kovine in njihove spojine iz točke 7 te priloge, za nevarne oziroma nenevarne snovi.

2. Vnos onesnaževal iz razpršenih virov onesnaženja, ki vpliva na kemijski status podzemne vode, se upošteva vedno, kadar je to tehnično izvedljivo.

3. Brez poseganja v strožje zahteve druge zakonodaje Skupnosti lahko države članice izvzamejo iz ukrepov, določenih v odstavku 1, tiste vnose onesnaževal, ki:

(a) so rezultat neposrednega odvajanja, dovoljenega v skladu s členom 11(3)(j) Direktive 2000/60/ES;

(b) se po mnenju pristojnih organov pojavljajo v tako majhnih količinah in koncentracijah, da niti sedaj niti v prihodnje ne

predstavljajo tveganja za poslabšanje kakovosti podzemne vode;

Člen 8

Tehnične prilagoditve

- (c) so posledica nesreč ali izrednih razmer naravnega izvora, ki jih ni bilo mogoče natančno predvideti, se jim izogniti ali jih ublažiti;
- (d) so rezultat umetnega napajanja ali bogatenja teles podzemne vode, dovoljenega v skladu s členom 11(3) (f) Direktive 2000/60/ES;
- (e) se jih po mnenju pristojnih organov v državah članicah ne da tehnično preprečiti ali omejiti brez:

1. Dela A in C Priloge II in prilogi III in IV se lahko spremenijo glede na znanstveni in tehnični napredek, v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(2) ob upoštevanju obdobja pregledovanja in posodabljanja načrta upravljanja povodij, kakor je določeno v členu 13(7) Direktive 2000/60/ES.

2. Del B Priloge II se lahko spremeni v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(2), da bi se dodala nova onesnaževala ali kazalci.

Člen 9

Postopek v odboru

- (i) ukrepov, ki bi povečali tveganje za zdravje ljudi ali kakovosti okolja v celoti ali
- (ii) nesorazmerno dragih ukrepov, da bi iz onesnaženih tal ali podtalja odstranili onesnaževala ali drugače nadzirali njihovo pronicanje v tla in podtalje; ali
- (f) so posledica poseganj v površinske vode, da bi med drugim ublažili posledice poplav in suše ter upravljali z vodami in vodnimi potmi, tudi na mednarodni ravni. Takšne dejavnosti, vključno z rezanjem, poglabljanjem, premeščanjem in odlaganjem usedlin v površinskih vodah, se opravljajo v skladu s splošno zavezujočimi predpisi, in kjer je to uporabno, z dovoljenji in pooblastili, izdanimi na podlagi teh predpisov, ki so jih v ta namen sprejele države članice, če taki vnosi ne ovirajo uresničevanja okoljskih ciljev za zadevna vodna telesa v skladu s členom 4(1) (b) Direktive 2000/60/ES.

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabi regulativni postopek s pregledom iz člena 5a(1) do (4) in člena 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 10

Pregled

Brez poseganja v člen 8, Komisija pregleda prilogi I in II te direktive do 16. januar 2013 in potem vsakih šest let. Na podlagi tega pregleda po potrebi v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe predloži zakonodajne predloge o spremembi prilog I in/ali II. Komisija v svojem pregledu in pri pripravljanju kakršnega koli predloga upošteva ustrezne informacije, ki bi lahko vključevale rezultate programov spremljanja, izvajanih na podlagi člena 8 Direktive 2000/60/ES, raziskovalnih programov Skupnosti in/ali priporočil Znanstvenega odbora za tveganja za zdravje in okoljska tveganja, držav članic, Evropskega parlamenta, Evropske agencije za okolje, evropskih poslovnih združenj in evropskih okoljskih organizacij.

Člen 11

Ovrednotenje

Poročilo Komisije iz člena 18 Direktive 2000/60/ES za podzemno vodo vključuje oceno o delovanju te direktive v primerjavi z drugimi zadevnimi okoljskimi direktivami, vključno s skladnostjo.

Člen 12

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 16. januar 2009. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Izjeme, predvidene v točkah (a) do (f), se smejo uporabiti le po ugotovitvi pristojnih organov držav članic, da je zagotovljeno učinkovito spremljanje stanja zadevnih teles podzemne vode, v skladu s točko 2.4.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES, ali drugo ustrezno spremljanje.

4. Pristojni organi držav članic vodijo evidenco izjem iz odstavka 3 z namenom, da o tem na podlagi zahteve uradno obvestijo Komisijo.

Člen 7

Prehodne določbe

V obdobju med 16. januar 2009 in 22. decembrom 2013 se za vse nove postopke za izdajanje dovoljenj v skladu s členoma 4 in 5 Direktive 80/68/EGS upoštevajo zahteve iz členov 3, 4 in 5 te direktive.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. december 2006.

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

M. PEKKARINEN

PRILOGA I

STANDARDI KAKOVOSTI PODZEMNE VODE

1. Za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode v skladu s členom 4 se naslednji standardi kakovosti podzemne vode štejejo za standarde kakovosti iz tabele 2.3.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES in določene v skladu s členom 17 navedene direktive.

Onesnaževalo	Standardi kakovosti
Nitrati	50 mg/l
Aktivne snovi v pesticidih, vključno z relevantnimi metaboliti, razgradnimi in reakcijskimi produkti ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (vsota) ⁽²⁾

⁽¹⁾ „Pesticidi“ pomenijo fitofarmacevtska sredstva in biocide, kakor so opredeljeni v členu 2 Direktive 91/414/EGS in v členu 2 Direktive 98/8/ES.

⁽²⁾ „Vsota“ pomeni seštevek vseh posameznih pesticidov, ugotovljenih in izmerjenih v postopku spremljanja stanja, vključno z njihovimi ustreznimi metaboliti ter razgradnimi in reakcijskimi produkti.

2. Rezultati uporabe standardov kakovosti za pesticide na način, ki je določen za namene te direktive, ne vplivajo na rezultate postopkov za oceno tveganja iz Direktive 91/414/EGS ali Direktive 98/8/ES.
3. Če za določeno telo podzemne vode velja, da bi standardi kakovosti podzemne vode lahko onemogočili uresničitev okoljskih ciljev, določenih v členu 4 Direktive 2000/60/ES za povezana telesa površinske vode ali pa bi lahko znatno zmanjšali ekološko ali kemijsko kakovost teh teles ali bi znatno ogrozili kopenske ekosisteme, ki so neposredno odvisni od telesa podzemne vode, se v skladu s členom 3 in Prilogo II k tej direktivi določijo strožje vrednosti praga. Programi in ukrepi, povezani s to vrednostjo praga, se uporabljajo tudi za dejavnosti iz področja uporabe Direktive 91/676/EGS.

PRILOGA II

VREDNOSTI PRAGA ZA ONESNAŽEVALA PODZEMNE VODE IN KAZALCI ONESNAŽENJA

Del A

Smernice za določitev vrednosti praga s strani Držav Članic v skladu s Členom 3

Države članice določijo vrednosti praga za vsa onesnaževala in kazalce onesnaženja, ki v skladu z opisom značilnosti iz člena 5 Direktive 2000/60/ES uvrščajo telesa ali skupine teles podzemne vode kot telesa, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja.

Vrednosti praga se določijo tako, da v primeru, ko rezultati spremljanja stanja na reprezentativnem merilnem mestu presežejo mejno vrednost, to označuje tveganje, da eden ali več pogojev za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4 (2)(c)(ii), (iii) in (iv) ni izpolnjen.

Pri določanju vrednosti praga države članice upoštevajo naslednje smernice:

1. Določitev vrednosti praga naj bi temeljila na:
 - (a) obsegu medsebojnega vplivanja podzemne vode ter povezanih vodnih ekosistemov in odvisnih kopenskih ekosistemov;
 - (b) vplivanju obstoječih ali potencialnih legitimnih rab ali funkcij podzemne vode;
 - (c) vseh onesnaževalih, zaradi katerih za telesa podzemne vode obstaja tveganje, da ne bodo dosegle dobrega stanja, pri čemer se upošteva minimalni seznam iz dela B;
 - (d) hidrogeoloških značilnostih, vključno s podatki o vrednostih ozadja in vodni bilanci.
2. Pri določitvi vrednosti praga je treba upoštevati tudi izvor onesnaževal, njihovo možno naravno pojavljanje, toksičnost in disperzijo, obstojnost in njihov bioakumulacijski potencial.
3. Kadar koli se zaradi naravnih hidrogeoloških razlogov pojavijo povečane vrednosti ozadja za snovi ali ione ali njihove kazalce, se te vrednosti ozadja v zadevnem telesu podzemne vode upoštevajo pri določitvi mejnih vrednosti.
4. Določitev vrednosti praga naj bi bila podprta s kontrolnim mehanizmom za zbiranje podatkov, ki temelji na vrednotenju kakovosti podatkov, analitičnih obravnavah ter vrednostih ozadja za snovi, ki se lahko pojavljajo naravno in kot posledica človekovih dejavnosti.

Del B

Minimalni seznam onesnaževal in njihovih kazalcev, ki jih morajo Države Članice upoštevati pri določitvi vrednosti praga v skladu s členom 3

1. Snovi ali ioni ali kazalci, ki se lahko pojavljajo naravno in/ali kot posledica človekovih dejavnosti

arzen

kadmij

svinec

živo srebro

amonij

klorid

sulfat

2. Sintetične snovi

trikloroetilen

tetrakloroetilen
3. Parametri, ki kažejo na slane ali druge vdore ⁽¹⁾

Prevodnost

Del C

Informacije, ki jih morajo zagotoviti Države Članice v zvezi z onesnaževali, za katere so bile določene vrednosti praga

Države članice v načrtu upravljanja povodij, ki ga predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, povzamejo način uporabe postopka iz dela A te priloge.

Države članice zlasti zagotovijo, kjer je to mogoče:

- (a) informacije o številu teles ali skupin teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja, ter o onesnaževalih in kazalcih onesnaženja, ki določajo takšno uvrščanje, vključno z izmerjenimi koncentracijami/vrednostmi;
- (b) informacije o vseh telesih podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja, zlasti o velikosti teles, o razmerju med telesi podzemne vode in z njo povezanimi površinskimi vodami ter neposredno odvisnimi kopenskimi ekosistemi in o vrednosti naravnega ozadja v telesih podzemne vode v primeru naravno prisotnih snovi;
- (c) vrednosti praga, če se uporabljajo na nacionalni ravni, na ravni vodnega območja ali na ravni dela mednarodnega vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, ali na ravni telesa ali skupine teles podzemne vode;
- (d) razmerje med vrednostmi praga in
 - (i) vrednostmi naravnega ozadja v primeru naravno prisotnih snovi;
 - (ii) okoljskimi cilji kakovosti in drugimi standardi za varstvo voda na nacionalni ravni, na ravni Skupnosti ali na mednarodni ravni ter
 - (iii) drugimi pomembnimi informacijami o toksičnosti, ekotoksičnosti, obstojnosti, bioakumulacijskem potencialu in disperziji onesnaževal.

⁽¹⁾ Glede koncentracij slanosti vdorov, ki so posledica človekovih dejavnosti, lahko države članice sklenejo, da določijo mejne vrednosti bodisi za sulfat in klorid ali za prevodnost.

PRILOGA III

OCENA KEMIJSKEGA STANJA PODZEMNE VODE

1. Postopek ocenjevanja za določitev kemijskega stanja telesa ali skupine teles podzemne vode se izvede glede na vsa telesa ali skupine teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, in glede na posamezna onesnaževala, ki določajo takšno uvrščanje telesa ali skupine teles podzemne vode.
2. Pri opravljanju preiskav iz člena 4(2)(c) države članice upoštevajo:
 - (a) informacije, zbrane na podlagi opisa značilnosti, ki se izvede v skladu s členom 5 Direktive 2000/60/ES in točkami 2.1, 2.2 in 2.3 Priloge II k Direktivi;
 - (b) rezultate mreže za spremljanje stanja podzemne vode, pridobljene v skladu s točko 2.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES in
 - (c) druge ustrezne informacije, vključno s primerjavo letnih aritmetičnih sredin koncentracije ustreznih onesnaževal na merilnem mestu s standardi kakovosti podzemne vode iz Priloge I in mejnimi vrednostmi, ki jih države članice določijo v skladu s členom 3 in Prilogo II.
3. Da se ugotovi, ali so pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(c)(i) in (iv) izpolnjeni, države članice – če je ustrezno in potrebno – na podlagi ustrezne agregacije rezultatov spremljanja, ki so po potrebi podprti z ocenami koncentracij, pridobljenih na podlagi konceptualnega modela telesa ali skupine teles podzemne vode, ocenijo obseg telesa podzemne vode z letno aritmetično sredino koncentracije onesnaževala višjo od standarda kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga.
4. Da se ugotovi, ali so pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(c)(ii) in (iii) izpolnjeni, države članice – če je ustrezno in potrebno – na podlagi ustreznih rezultatov spremljanja in primernega konceptualnega modela telesa podzemne vode, ocenijo:
 - (a) učinek onesnaževal v telesu podzemne vode;
 - (b) količine in koncentracije onesnaževal, ki se prenašajo – ali bi se lahko prenašali – s telesa podzemne vode na s tem povezane površinske vode ali na neposredno odvisne kopenske ekosisteme;
 - (c) možen učinek količin in koncentracij onesnaževal, prenesenih na povezane površinske vode in neposredno odvisne kopenske ekosisteme;
 - (d) obseg slanosti ali drugih vdorov v telo podzemne vode in
 - (e) nevarnost onesnaževal v telesu podzemne vode za kakovost vode, ki se odvzema ali je namenjena za odvzem iz telesa podzemne vode, z namenom, da se uporabi za prehrano ljudi.
5. Države članice prikažejo kemijsko stanje telesa ali skupine teles podzemne vode na karti v skladu s točkama 2.4.5 in 2.5 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES. Poleg tega države članice, če je to ustrezno in mogoče, označijo na karti vsa merilna mesta, kjer so standardi kakovosti podzemne vode in/ali vrednosti praga preseženi.

PRILOGA IV

DOLOČITEV IN OBRAT POMEMBNIH IN STALNO NARAŠČAJOČIH TRENDOV

Del A

Določitev pomembnih in stalno naraščajočih trendov

Države članice določijo pomembne in stalno naraščajoče trende vseh teles ali skupin teles podzemne vode, ki so v skladu s Prilogo II k Direktivi 2000/60/ES uvrščena kot telesa, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upoštevajo naslednje zahteve:

1. v skladu s točko 2.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES se program spremljanja stanja oblikuje tako, da se lahko v skladu s členom 3 te direktive določijo vsi pomembni in stalno naraščajoči trendi ugotovljene koncentracije onesnaževal;
2. postopek določitve pomembnih in trajnih trendov naraščanja temelji na naslednjih elementih:
 - (a) pogostost in mesta meritev se izberejo tako, da:
 - (i) se na podlagi potrebnih podatkov zagotovi, da se z določeno gotovostjo in natančnostjo takšni trendi naraščanja lahko ločijo od naravnih nihanj;
 - (ii) se takšni stalno naraščajoči trendi prepoznajo pravočasno, da se lahko izvajajo ukrepi za preprečevanje ali vsaj za ublažitev, če je mogoče, okoljsko pomembnih poslabšanj kakovosti podzemne vode. Ta določitev se, če je mogoče in ob upoštevanju obstoječih podatkov, prvič pripravi do leta 2009, skupaj s poročilom o določitvi trenda v okviru načrta upravljanja povodja iz člena 13 Direktive 2000/60/ES, in nato vsaj vsakih šest let;
 - (iii) se upoštevajo časovne fizikalne in kemijske značilnosti telesa podzemne vode, vključno s stanjem toka podzemne vode, hitrostjo obnavljanja ter časom pronicanja skozi tla ali podtalje.
 - (b) uporabljene metode spremljanja stanja ter analiz ustrezajo mednarodnim načelom obvladovanja kakovosti, ki vključujejo, če je ustrezno, norme CEN ali nacionalne standardizirane metode, tako da z znanstvenega vidika zagotavljajo primerljive podatke z enakovredno kakovostjo;
 - (c) ocena temelji na statistični metodi, npr. na regresivni analizi, za analizo trenda v časovnih nizih posameznih merilnih mest;
 - (d) v izogib pristranskosti pri določanju trenda se vse meritve pod mejo določljivosti, razen za vsoto pesticidov, določijo na polovici vrednosti najvišje meje določljivosti, ki se pojavi v časovnem nizu.
3. pri določitvi pomembnih in stalno naraščajočih trendov naraščanja koncentracij snovi, ki se pojavljajo tako v naravi kot tudi zaradi človekovega delovanja, se upoštevajo osnovna raven in podatki, kadar so ti na voljo, pridobljeni pred začetkom programa spremljanja, tako da se lahko poroča tudi o določitvi trenda v okviru prvega načrta upravljanja povodja iz člena 13 Direktive 2000/60/ES.

Del B

Izhodiščne točke za obračanje trenda

Države članice pri ugotovljenem pomembnem in stalno naraščajočem trendu trend obrnejo v skladu s členom 5, pri čemer se upoštevajo naslednje zahteve:

1. izhodiščna točka za izvedbene ukrepe za obrat pomembnih in stalnih trendov naraščanja obstaja, če koncentracija onesnaževal doseže 75 % vrednosti parametrov za standarde kakovosti podzemne vode iz Priloge I in mejnih vrednosti iz člena 3, razen če:
 - (a) se zahteva nižja izhodiščna točka, da se z ukrepi za obrat trenda prepreči vsako okoljsko pomembno poslabšanje kakovosti podzemne vode na cenovno najbolj učinkovit način ali da se to ublaži, kolikor je le mogoče;

- (b) je upravičena druga izhodiščna točka, ko meja detekcije ne dopušča, da se določi trend v višini 75 % vrednosti parametra, ali
- (c) sta stopnja povečanja in obrat trenda takšna, da bi višja izhodiščna točka za ukrepe za obrat trenda še vedno lahko zagotovila ukrepe, ki bi preprečili ali ublažili, kolikor je to mogoče, vsako okoljsko pomembno poslabšanje kakovosti podzemne vode na cenovno najbolj učinkovit način. Takšna višja izhodiščna točka ne sme povzročiti zamud pri doseganju roka za okoljske cilje.

Za dejavnosti iz področja uporabe Direktive 91/676/EGS velja, da se izhodiščna točka za izvedbene ukrepe za obrat pomembnih in stalno naraščajočih trendov določi v skladu z navedeno direktivo in Direktivo 2000/60/ES in zlasti z upoštevanjem okoljskih ciljev za varstvo voda, kakor je določeno v členu 4 Direktive 2000/60/ES;

- 2. ko se za telo podzemne vode, ki je v skladu z oddelkom 2.4.4. Priloge V k Direktivi 2000/60/ES uvrščeno kot telo, za katerega obstaja tveganje, da ne bo doseglo dobrega stanja, vzpostavi izhodiščno točko v skladu z zgornjo točko 1, se to v obdobju šestih let načrta upravljanja povodja v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES ne spremeni;
 - 3. obrati trenda se prikažejo ob upoštevanju ustreznih določb za spremljanje stanja iz točke 2 dela A.
-

DIREKTIVA 2006/122/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. decembra 2006****o trideseti spremembi Direktive Sveta 76/769/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov (perfluorooktan sulfonati)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ocena nevarnosti OECD (Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj) je bila opravljena na podlagi podatkov, ki so bili na voljo do julija 2002. Navedena ocena je pokazala, da so perfluorooktan sulfonati (v nadaljevanju „PFOS“) obstojni, bioakumulativni in strupeni za sesalce ter zato predstavljajo razlog za zaskrbljenost.
- (2) Tveganja za zdravje in okolje zaradi PFOS so bila ocenjena v skladu z načeli Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 z dne 23. marca 1993 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi ⁽³⁾. Ocena tveganja je pokazala, da je treba zmanjšati tveganja za zdravje in okolje.
- (3) Opravljena so bila posvetovanja z Znanstvenim odborom za zdravstvena in okoljska tveganja (v nadaljevanju „SCHER“). SCHER je ugotovil, da PFOS izpolnjujejo merila, na podlagi katerih se jih lahko razvrsti kot zelo obstojne, zelo bioakumulativne in strupene. PFOS imajo prav tako zmožnost za prenos v okolju na velike razdalje in imajo lahko škodljive učinke in tako izpolnjujejo merila, na podlagi katerih se jih v skladu s Stockholmsko konvencijo ⁽⁴⁾ uvrsti med obstojna organska onesnaževala. Po mnenju SCHER so potrebne nadaljnje znanstvene ocene tveganja zaradi PFOS, vendar se je SCHER strinjal s potrebo po ukrepih za zmanjšanje tveganja zaradi preprečevanja ponovnega pojava nekdanjih načinov uporabe. Po mnenju SCHER obstoječe neobhodne uporabe v letalski industriji, v industriji polprevodnikov in v fotografski industriji najverjetneje ne predstavljajo večjega tveganja za okolje in

zdravje ljudi, pod pogojem, da se emisije v okolje in izpostavljenost na delovnem mestu zmanjšajo na najmanjšo možno mero. Glede pen za gašenje požarov se SCHER strinja, da bi bilo treba pred sprejetjem končne odločitve opraviti oceno tveganja nadomestnih snovi za okolje. SCHER se prav tako strinja z omejevanjem uporabe PFOS v galvanski industriji, če ni na voljo drugih ukrepov, ki jih je mogoče uporabiti pri površinski obdelavi kovin za znatno znižanje obsega emisij.

- (4) Zaradi varovanja okolja in zdravja bi bilo zato treba omejiti dajanje PFOS v promet in njihovo uporabo. Namen te direktive je zajeti večji del tveganja zaradi izpostavljenosti. Preostale stranske uporabe PFOS predvidoma ne predstavljajo tveganja, zato so trenutno izvzete. Vendar pa bi bilo treba posebno pozornost nameniti površinskim obdelavam, pri katerih se uporabljajo PFOS, in zmanjšanju emisij v največji možni meri pri teh postopkih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij, pri čemer se v celoti upošteva vse zadevne informacije iz referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah glede površinskih obdelav kovin in plastike, kot je bil oblikovan na podlagi Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽⁵⁾ (Direktiva IPPC). Poleg tega bi morale države članice napraviti popis teh uporab, da bi pridobile podatke o dejanskih uporabljenih količinah in količinah emisij.
- (5) Zaradi varovanja okolja bi bilo treba omejiti tudi polizdelke in predmete, ki vsebujejo PFOS. Omejitve bi morale veljati za vse izdelke in predmete, v katere se PFOS dodajo namenoma, pri čemer se upošteva, da se PFOS lahko uporablja le v nekaterih ločenih delih ali v premazih nekaterih izdelkov in predmetov, kot na primer tekstila. Ta direktiva bi morala omejevati samo nove izdelke in se ne bi smela uporabljati za izdelke, ki so že v uporabi ali ki so na trgu rabljenih izdelkov. Vendar bi bilo treba ugotoviti, kakšne so obstoječe zaloge pene za gašenje požarov, ki vsebuje PFOS, in dovoliti njihovo uporabo le še za omejen čas, da bi preprečili morebitne dodatne emisije pri uporabi teh izdelkov.

⁽¹⁾ UL C 195, 18.8.2006, str. 10.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 11. decembra 2006.

⁽³⁾ UL L 84, 5.4.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2006/507/ES z dne 14. oktobra 2004 o sklenitvi, v imenu Evropske skupnosti, Stockholmske konvencije o obstojnih organskih onesnaževalih (UL L 209, 31.7.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

- (6) Ko se pojavijo novi podatki o uporabah in razvoju varnejših alternativ, bi morala Komisija pregledati vsako odstopanje v skladu s to direktivo, s končnim ciljem zagotoviti opustitev uporabe PFOS. Odstopanje bi bilo še naprej dovoljeno le za nujne uporabe, in sicer pod pogojem, da ni na voljo varnejših snovi ali tehnologij, ki so tehnično in ekonomsko izvedljive, in da se uporabljajo najboljše razpoložljive tehnologije, zato da se v največji možni meri zmanjšajo emisije PFOS.
- (7) Domneva se, da perfluorooktanojska kislina (PFOA) in njene soli predstavljajo podobno tveganje kot PFOS, zato bi bilo treba stalno spremljati dejavnosti za oceno tveganja v teku in razpoložljivost varnejših alternativ ter določiti, kakšne ukrepe za zmanjšanje tveganja, vključno z omejitvami pri trženju in uporabi, bi bilo treba po potrebi uvesti v okviru Evropske unije.
- (8) Direktivo Sveta 76/769/EGS ⁽¹⁾ bi bilo treba ustrezno spremeniti.
- (9) Cilj te direktive je uvesti usklajene določbe v zvezi s PFOS, s čimer se ob zagotavljanju visoke ravni varovanja okolja in zdravja ljudi, kakor zahteva člen 95 Pogodbe, ohranja notranji trg.
- (10) Ta direktiva ne posega v zakonodajo Skupnosti, ki določa minimalne zahteve za varstvo delavcev, na primer v Direktivo Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽²⁾, ter v posebne direktive, ki temeljijo na navedeni direktivi, zlasti Direktivo 2004/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varovanju delavcev pred nevarnostmi zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu (šesta posebna direktiva v skladu s členom 16(1) Direktive Sveta 89/391/EGS) (kodificirana različica) ⁽³⁾, in Direktivo Sveta 98/24/ES z dne 7. aprila 1998 o varovanju zdravja in zagotavljanju varnosti delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti kemičnim dejavnikom pri delu (štirinajsta

posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga I k Direktivi 76/769/EGS se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 27. decembra 2007. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov, skupaj s korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in določbami te direktive.

Države članice te predpise uporabljajo od 27. junija 2008.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. decembra 2006.

Za Evropski parlament
Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik

M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ UL L 262, 27.9.1976, str. 201. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/90/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 28).

⁽²⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽³⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 50. Popravek v UL L 229, 29.6.2004, str. 23.

⁽⁴⁾ UL L 131, 5.5.1998, str. 11. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

PRILOG A

V Prilogi I k Direktivi 76/769/EGS se doda naslednja točka:

„52. Perfluorooktan sulfonati (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovinska sol (O-M⁺), halogenid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri)	(1) Se ne smejo dajati v promet ali uporabljati kot snov ali kot sestavina pripravkov v koncentracijah, enakih ali večjih od 0,005 masnih %. (2) Se ne smejo dajati v promet kot polizdelki ali predmeti, ali deli le-teh, v koncentracijah PFOS, enakih ali večjih od 0,1 masnih %, računano glede na maso strukturno ali mikrostrukturno ločenih delov, ki vsebujejo PFOS, ali pri tekstilu ali drugih prevlečenih materialih, če je količina PFOS enaka ali večja od 1 µg/m² prevlečenega materiala. (3) Z odstopanjem se odstavek 1 in 2 ne uporabljata za naslednje izdelke ter za snovi in pripravke, potrebne za njihovo proizvodnjo: (a) svetlobno obstojne ali antirefleksne premaze v fotolitografskem postopku, (b) industrijske fotografske premaze za film, papir ali tiskarske plošče, (c) snovi, ki preprečujejo rosenje na nedekorativnih oblogah iz trdega kroma (VI), in omočila za uporabo v nadzorovanih sistemih galvanizacije, kjer je izpust PFOS v okolje zmanjšan do najmanjše možne mere, in sicer z uvedbo ustreznih najboljših razpoložljivih tehnik v celoti, ki so bile razvite v okviru Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (*), (d) hidravlične tekočine, ki se uporabljajo v letalstvu. (4) Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko pene za gašenje požarov, ki so bile dane na trg pred 27. decembrom 2006, uporabljajo do 27. junija 2011. (5) Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v Uredbo (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o detergentih (**). (6) Najpozneje do 27. decembra 2008 države članice pripravijo ter posredujejo Komisiji seznam, ki obsega: (a) postopke, za katere velja odstopanje iz odstavka 3(c), in količine PFOS, ki se pri tem uporabijo in sprostijo, (b) sedanje zaloge pene za gašenje požarov, ki vsebuje PFOS. (7) Kakor hitro so na voljo nove informacije o podrobnostih uporabe in varnejše alternativne snovi ali tehnologije za uporabo, Komisija ponovno oceni vsako odstopanje v odstavkih 3(a) do (d), tako da: (a) se opusti uporaba PFOS, kakor hitro je uporaba varnejših alternativ tehnično in ekonomsko izvedljiva, (b) odstopanje lahko še naprej velja le za nujno uporabo, kjer ni varnejših alternativ in kjer se poroča o poteku iskanja varnejših alternativ, (c) se z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik sproščanje PFOS v okolje kar najbolj zmanjša. (8) Komisija stalno spremlja dejavnosti za oceno tveganja v teku in razpoložljivost varnejših nadomestnih snovi ali tehnologij, pri uporabi perfluorooktanojske kisline (PFOA) in sorodnih snovi ter predlaga vse potrebne ukrepe za zmanjšanje ugotovljenih tveganj, skupaj z omejitvami pri trženju in uporabi, zlasti kadar so na voljo varnejše nadomestne snovi ali tehnologije, ki so tehnično in ekonomsko izvedljive.“
--	--

(*) UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

(**) UL L 104, 8.4.2004, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 907/2006 (UL L 168, 21.6.2006, str. 5).